

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRAVODAJ

Místní akční skupiny Posázaví

3/2024

Bitva u Jankova: Historie se musí připomínat

Komunitní centrum Bystřice: Nové srdce města ožilo

Svět železnice Dalecký pobaví malé i velké návštěvníky

Zprávy z realizace Strategie komunitně vedeného místního rozvoje v Posázaví

MAS Posázaví schválila první žádosti o podporu ze Strategického plánu Společná zemědělská politika (SP SZP) na období

2021–2027. Na rok 2024 v něm má alokováno 27 milionů Kč. Zájemci mohli předkládat projekty ve Fichi (oblasti podpory) 4 – Podnikání

malých a středních podniků a Fichi 5 – Základní služby a obnova obcí v MAS Posázaví. Podpořené projekty jsou uvedeny v tabulce.

Schválené projekty SP SZP 2021–2027

Výzva č. 1 MAS Posázaví – SP SZP, FICHE 5

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Vybavení knihovny a spolkových místností v KC Bystřice	Město Bystřice	1 400 000,00	2 375 681,00
Výměna oplocení u hřbitova v Ostředku	Obec Ostředek	231 058,00	330 083,00
Veřejné sportoviště Křečovice	Obec Křečovice	1 400 000,00	3 976 525,00
Výstavba sportovního areálu v obci Jankov	Obec Jankov	1 400 000,00	7 076 196,00
Vybavení knihovny v Popovicích	Obec Popovice	296 113,00	423 019,00
Multifunkční hřiště Chlístov	Obec Chlístov	1 400 000,00	2 105 293,00
Hřiště u MŠ Nespeky	Obec Nespeky	693 410,00	990 587,00
Víceúčelové hřiště Lešany	Obec Lešany	662 847,00	946 925,00
Nákup komunální techniky pro obec Vysoký Újezd	Obec Vysoký Újezd	139 755,00	199 650,00
Vybavení pro spolkovou činnost v Soběhrdech	Obec Soběhrdy	593 062,00	847 232,00
Vybavení kuchyně MŠ Čtyřlístek Benešov	Mateřská škola „Čtyřlístek“	175 071,00	250 102,00
Venkovní vybavení u MŠ Petrov	Obec Petrov	325 500,00	465 000,00
Vybavení kulturní místnosti v budově OÚ Tisem	Obec Tisem	246 400,00	352 000,00
Vybavení školní kuchyně v Sázavě	Město Sázava	1 032 844,00	1 475 492,00
Vybavení pro spolkovou činnost v Chotýšanech	Obec Chotýšany	250 825,00	358 322,00
Nákup komunální techniky pro obec Krňany	Obec Krňany	419 265,00	598 950,00
Rekonstrukce hřbitovní zdi v Maršovicích	Městys Maršovice	778 287,00	1 111 839,00
Vybavení společenského sálu v obci Hradištko	Obec Hradištko	518 364,00	808 765,00
Výstavba altánu v zahradě Kulturního centra Týnec nad Sázavou	Město Týnec nad Sázavou	1 400 000,00	3 013 881,00
Vybavení pro spolky v obci Přestavky u Čerčan	Obec Přestavky u Čerčan	348 100,00	497 286,00
Stavební úpravy sokolovny v Netvořicích	Tělovýchovná jednota Sokol Netvořice, z.s.	1 135 580,00	1 622 258,00
Rekonstrukce kabin na obecní klubovnu ve Čtyřkolech	Obec Čtyřkoly	1 400 000,00	5 814 476,00
Vybavení pro MŠ MiniSvět Mrač	Mateřská škola MiniSvět Mrač s.r.o.	349 811,00	499 730,00
Vybavení pro spolek EDWIN v Čerčanech	EDWIN z.s.	1 044 888,00	1 492 698,00
CELKEM		17 641 180,00	37 631 990,00

Výzva č. 1 MAS Posázaví – SP SZP, FICHE 4

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Technika pro stavební činnosti	Zdeněk Paták	750 000,00	1 500 000,00
Strojní vybavení marmeládovny Šafránka	Marmelády Šafránka s.r.o.	630 000,00	1 260 000,00
Vybavení pro farmu u Palečků	Luděk Paleček	150 000,00	300 000,00
Technika pro stavební firmu	VRKOSLAV opravy silnic s.r.o.	243 500,00	487 000,00
Technické vybavení	Tomáš Pacovský	475 000,00	950 000,00
CELKEM		2 248 500,00	4 497 000,00

Schválené projekty IROP 2021–2027

Výzva č. 4 MAS Posázaví – IROP Kultura

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Tvrz Pyšely – Muzeum	Mgr. Matěj Stránský	3 325 000,00	4 416 500,00

Výzva č. 5 MAS Posázaví – IROP Hasiči

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Hasičská zbrojnice pro JSDHO Jílové u Prahy na pozemkové parcele č. 1183/2, 2082 kat. území Jílové u Prahy	Město Jílové u Prahy	16 150 000,00	43 217 337,53
Stavební úpravy objektu č.p. 356 v Sázavě – část pro SDH	Město Sázava	6 743 734,86	7 563 067,13

Schválené projekty OP TAK 2021–2027

Výzva č. 1 MAS Posázaví, Technologie pro MAS (CLLD) – Výzva I.

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Pořízení technologií	Pivovar Ferdinand, s.r.o.	749 000,00	1 498 000,00
Pořízení vrtacího a frézovacího centra	Truhlárna, s.r.o.	1 050 173,85	2 100 347,69

Výzva č. 2 MAS Posázaví, Technologie pro MAS (CLLD) – Výzva I.

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Pořízení digitálního tiskového stroje Xerox Versant 280 Press	Tiskárna POLYGOS s.r.o.	432 018,39	864 036,77

Výzva č. 3 MAS Posázaví, Technologie pro MAS (CLLD) – Výzva I.

Název projektu	Žadatel	Dotace	Celkové náklady
Pořízení celotělového kostního denzitometru (DXA) s návazným systémem	E - med s.r.o.	955 164,93	1 910 329,85
NATU – Digitální a technologická transformace řízení skladů, výroby a prodeje pro konkurenceschopnost	NATU s.r.o.	1 070 000,00	2 140 000,00

MAS Posázaví vyhlásila další výzvy z IROP a OP TAK

MAS Posázaví vyhlásila další výzvy k předkládání projektových záměrů do Integrovaného operačního programu (IROP) a operačního programu Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost (OP TAK) 2021–2027. Alokovaná částka pro IROP je 7 480 279 Kč, v OP TAK se rozdělí 4 187 285 Kč. V obou případech se projektové záměry přijímaly do 24. 10. 2024.

IROP byl tentokrát zaměřen na podporu jednotek sboru dobrovolných hasičů kategorie II., III. a V. Cílem projektových záměrů

by mělo být zvýšení připravenosti jednotek a prevence rizik, katastrof a odolnosti vůči nim. Podpora je zacílena na výstavbu nových a rozšiřování stávajících hasičských zbrojnic pro jednotky zasahující mimo území obce svého zřizovatele. Minimální výše celkových způsobilých výdajů projektu je 500 000 Kč, maximální 7 480 279 Kč. Z toho může dotace pokrýt 95 procent. Vybrané projekty musí být realizovány do 30. 6. 2029.

Projektové záměry **OP TAK** by měly být zaměřeny na pořízení nových technologických

vybavení, včetně potřebné infrastruktury, na pořízení výrobních strojů a zařízení, které zvýší technologickou úroveň podniku a jeho konkurenceschopnost, digitalizaci a automatizaci výroby a zefektivní poskytování služeb nebo vytvoří podmínky pro jejich zavedení. Minimální výše celkových způsobilých výdajů na projekt je 250 000 Kč, maximální 2 140 000 Kč (z toho přímé náklady jsou 2 miliony Kč). Dotace může pokrýt 50 procent celkových způsobilých výdajů. Projekt musí být realizován do 30. 6. 2026.

jt

Uvažujete o podpoře ze SZP? Nebojte se to s námi konzultovat!

Další výzvy ze Strategického plánu Společná zemědělská politika (SZP) budou vyhlášeny pravděpodobně na jaře 2025, a to opět ve Fichi 4 – Podnikání malých a středních podniků (kritéria výběru budou změněna) a Fichi 5 – Základní služby a obnova obcí (kritéria zůstanou v nezměněné podobě). Nově budou moci zájemci žádat i ve Fichi 6 – Neproduktivní infrastruktura v krajině. Alokované částky budou zveřejněny ve výzvách – doporučujeme sledovat leader.posazavi.com. Případní žadatelé mohou své projektové záměry už nyní konzultovat.

Fiche 6 – Neproduktivní infrastruktura v krajině

Investice by měly směřovat do opatření po-

silujících rekreační funkci krajiny, usměrňování návštěvnosti území či zajištění bezpečnosti návštěvníků. Podporovány budou investice do výstavby i rekonstrukce lesních a polních cest, souvisejících objektů a technického vybavení; v rámci projektu lze také vysadit zeleň. Projekty se mohou týkat i prvků územního systému ekologické stability a protierozních opatření (biocentra, biokoridory a interakční prvky).

Podporovány budou také investice do značení, výstavby a rekonstrukce stezek pro turisty, s výjimkou cyklostezek, a souvisejících prvků, například ferrat, lyžařských stezek, hipposteze i jiných tematických či

naučných stezek, součástí mohou být nové směrové a informační tabule či interaktivní, herní a fitness prvky, odpočinková stanoviště, přístřešky, úvaziště pro koně apod.

Projektové záměry se mohou týkat také rekonstrukcí a oprav drobných památek místního významu, včetně jejich restaurování (smírčí kříže, křížky, pomníky padlým, historické pamětní desky, význačné náhrobky či hrobky, morové sloupy, boží muka, milníky, kapličky, zvoničky, kašny, sochy a sousoší, plastiky, popř. i skalní reliéfy či pamětní nápisy a jiné veřejně přístupné drobné památky).

jt

Prvního „Zlatého odpadáka“ získala Anička Střelcová

Prvním držitelem putovní trofeje Zlatý odpadák se stala Anička Střelcová. Vyhrála tipovací soutěž vyhlášenou pro dobrovolníky letošního jarního úklidu Čistá řeka Sázava. Její odpověď na otázku „Kolik bot naleznu dobrovolníci na 90km úseku v průběhu letošního čištění řeky Sázavy, a zda bude víc pravých, nebo levých“ se nejvíc přiblížila realitě. Společnými silami se podařilo sesbírat 284 bot, z toho bylo 148 pravých a 136 levých. Anička tipovala 140 pravých bot. Úklidu se zúčastnila poprvé a s rodinou pomáhala sbírat odpadky na 5. úseku (Týnec–Pikovice).

Putovní trofej vymyslel a vytvořil vedoucí 2. úseku (Český Šternberk – Sázava) Štěpán Zelený s pomocí dobrovolníků. Ti během úklidu v řečišti Sázavy našli mezi naplaveným dřevem dva zajímavé kusy – zakroucený samorost a jezem ohoblovaný elipsoid. Štěpán oba kusy pečlivě umyl, vyčistil od bahna a poté spojil do jednoho celku.

Jako první, bylo na skulpturu umístěno Aniččino jméno. Kdo ji v galerii vítězů doplní příště, se ukáže při **jubilejním ročníku Čisté řeky Sázavy, který se uskuteční od 11. do 13. dubna 2025.**

Organizátoři už vymýšlejí další tipovací otázku.

jt

Malí rybáři závodili v Potočinách

Na konci srpna se konal již 7. ročník dětských rybářských závodů v Potočinách v Poříčí nad Sázavou.

Letos byl rekordní zájem o účast: z kapacitních důvodů jsme museli odmítnout další zá-

jemce. Největším úlovkem byl kapr o délce 72 cm. Vítězem se stal Filip Soukup, který nachytl téměř 400 cm ryb. Nejkrásnější je

dětský úsměv na tváři. Proto to děláme. Petrův Zdar a za rok zas ahoj u vody.

Martin Tvrdík, foto Václav Klečka

Neformální setkání partnerů Posázaví

Výměna zkušeností, inspirace i prosté popovídání si bylo cílem neformálního setkání, které pro své partnery uspořádala na konci srpna Posázaví o.p.s. V přátel-

ské atmosféře diskutovali zástupci radnic i podnikatelů o tématech, která řeší nebo která je zajímavá. Hovořilo se například o ekologických opatřeních, možnostech

finanční podpory rozvojových projektů, místním akčním plánem vzdělávání v Posázaví nebo vzájemné spolupráci.

jt

Projekt Terénní a komunitní sociální práce jako příklad dobré praxe

Projekt Terénní a komunitní sociální práce, který probíhá v rámci samostatné působnosti obcí na Sázavsku, Čerčansku, Týnecku, Bystřicku, Neveklovsku, Jílovsku a v obcích sdružených ve svazku CHOPOS, se jako příklad dobré praxe představil na setkání u příležitosti vyhlášení výsledků soutěže Cena inovace v sociálních službách. Jejím cílem je podpořit pozitivní motivaci krajů a poskytovatelů sociálních služeb a rozvíjet a zvyšovat jejich kvalitu. Vyhláší ji Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR spolu se 14 kraji a ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

„Nevyhráli jsme, ale pořadatel nás oslovil, abychom v rámci vyhlášení výsledků letošního ročníku soutěže představili náš projekt. Zaujal je zejména díky výborné spolupráci s Místní akční skupinou (MAS) Posázaví,“ řekla koordinátorka projektu Petra Doležalová. Podobných projektů se v republice realizuje už několik, ovšem ne v takovém rozsahu jako v Posázaví. „Poskytovatelé oceňují naše zkušenosti z minulých let a obrací se na nás s žádostmi o konzultaci, zajímají se konkrétně o spolupráci s MAS,“ doplnila Petra Doležalová. Sama si ze setkání přivezla sborník plný skvělých nápadů. „Organizaci

poskytující jako my služby přímo v terénu tam moc nebylo, byli jsme proto rádi za možnost představit, co a jak děláme. Nás to zase obohatilo o zajímavé nápady, o jejichž případné aplikaci chceme v našem týmu diskutovat,“ dodala s tím, že zvažují oslovit některé další účastníky setkání a případně se s nimi domluvit na návštěvě.

Do druhého ročníku Ceny inovace se přihlásilo 43 projektů. Odborná porota ve složení Jiří Horecký, prezident APSS ČR, Marian Jurečka, ministr práce a sociálních věcí, Vítězslav Schrek, předseda Komise Rady Asociace krajů ČR pro sociální věci, Ladislav Kučera, ředitel Nadačního fondu Škoda Auto, a Daniela Lusková, viceprezidentka APSS ČR pro kvalitu sociálních služeb, vybrala nejlepší inovativní záměry v 5 kategoriích: Krajské úřady, Nastavení procesů v organizaci, Deinstytucionalizace v sociálních službách, Péče v sociálních službách a Využití technologií v sociálních službách. Zvítězily inovace zaměřené na komplexní řešení otázky autismu v Kraji Vysočina, začlenění psychologického týmu jako běžné součásti péče o klienty Domova pro seniory Háje, přeměna skutečného Domova Na cestě v dostupné komunitní pobytové služby, využití terapeutické zahrady k sebezpečení klientů ve vrchlabském středisku diakonie Světlo a usnadnění života dětem s dětskou mozkovou obrnou za pomoci oční kamery v Centru sociální pomoci Třinec.

Když potřebujete najít směr – propojení zdravotních a sociálních služeb s terénní sociální prací v Posázaví

Vzhledem k rozlehlosti okresu Benešov jsou pro některé jeho občany úřady velmi špatně dostupné a obyvatelům především ve vzdálenějších lokalitách se dostávalo sociální pomoci jen obtížně. RUAH, o. p. s., stála v roce 2019 u zrodu jedinečného projektu Obce blíže lidem. Projekt byl od počátku až do roku 2022 plně financovaný z fondů Evropské unie, kdy z jeho rozpočtu byly hrazeny mzdy a provoz čtyřem sociálním pracovníkům zaměstnaným na plný úvazek. Oblast Benešovska se přirozeně rozdělila do čtyř oblastí, kde terénní sociální pracovníci působili. V terénu pomáhají svým klientům nejen

v oblasti sociální nebo zdravotní. Poskytují odborné sociální poradenství v oblasti dávek, příspěvků nebo např. v problematice veřejného i soukromého opatrovnictví a formálních i neformálních pečujících osob.

Sociální pracovníce, které začaly pomáhat v terénu, si nejprve musely získat důvěru ve „svých“ obcích (jedná se o 34 obcí), navázat kontakt se starosty, představit se praktickým lékařům, ve školách a navázat spolupráci v již fungujících sociálních službách v regionu. Ve spolupráci s ORP Benešov tak mohly fungovat jako „prodloužená ruka“ městských úřadů, úřadu práce nebo České správy sociálního zabezpečení, a provázet tak své klienty obtížnými životními situacemi. Původní projekt v roce 2022 skončil, klienti však nezůstali bez pomoci.

Nový projekt Terénní a komunitní sociální práce probíhá v rámci samostatné působnosti obcí a pod záštitou Posázaví o.p.s. ho realizuje RUAH spolu s CHOPOSem a městem Jílové u Prahy. Navázal na tři podobné projekty, které uvedené subjekty úspěšně realizovaly v uplynulých letech. Projekt potrvá minimálně dalších šest let a je financován z Operačního programu Zaměstnanost plus. Už nyní ale obce řeší jeho vzdálenější budoucnost.

Původní projekt RUAHu pomohl asi 300 klientům, zhruba stejný je počet osob zapojených do nového projektu. Je tedy zřejmé, že propojením terénní sociální práce na obcích, terénní odlehčovací služby a domácí zdravotní péče mohou klienti jen získat. Každý den jim mohou zdravotní sestry i pracovníci v sociálních službách poskytnout kontakt na příslušnou terénní sociální pracovníci, která je připravena klienta navštívit a nabídnout mu podporu tam, kde on sám neumí, nemůže nebo mu jeho stav neumožňuje o pomoc na úřadech požádat.

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

Terénní a komunitní sociální práce v Posázaví
CZ.03.02.01/00/22_008/0000020

jt

Místa působnosti a kontakty na terénní sociální pracovníky v Posázaví:

Týnecko

Hana Kronovetrová, tel.: 733 741 028
e-mail: tynecko@obceblizelidem.cz
Okružní 520 (1. patro), 257 41 Týnec nad Sázavou

Sázavsko

Michaela Hamáčková, tel.: 733 741 052
e-mail: sazavsko@obceblizelidem.cz
Školská 434 (zdravotní středisko, 1. patro), 285 06 Sázava

Čerčansko

Klára Dvořáková, tel.: 733 741 046
e-mail: cercansko@obceblizelidem.cz
Sázavská 57 (budova obecního úřadu),
257 21 Poříčí nad Sázavou

Bystřicko-Neveklovsko

Ilona Kuncová, tel.: 733 741 034
e-mail: bystricko@obceblizelidem.cz
K Nesvačilům 492, 257 51 Bystřice

CHOPOS

Pavel Goby, tel.: 601 376 380
e-mail: pgoby@chopos.cz
Křížíkova 1424, 256 01 Benešov

Jílovsko

tel.: 722 954 875
Městský úřad Jílové u Prahy
Tyršova 318, 254 01 Jílové u Prahy

Za dobrodružstvím na vodu

Háček, singl, házečka, vracák, šlajsna, válec, žumpa, sifon, karfiol, volej... slovník (nejen) vodáckých pojmů je bohatý, výstižný a mnohdy i úsměvný. Zsvěcení vědí a ti, kteří se na vodu teprve chystají, by se měli raději předem poučit. I když... s partou podobně naladěných lidí se kdykoliv „domluvíte“ i beze slov. Takže honem skočte do čěčka, káčka, zavřenky, plastáku, měchuřiny nebo barči a vydejte se vstříc mokrému dobrodružství, třeba na legendární řece Sázavě. Ať je vodácký bůh Čochtan s vámi!

Jeho přízeň budete určitě potřebovat, ač se to možná nezdá. Protože Sázava, ta líná, přívětivá, tajemná a romantická řeka dokáže být také pěkně dravá, adrenalinová a někdy až životu nebezpečná. Hlavně na svém dolním toku, kde kromě příjemných zážitků na vodáky čekají nástrahy v podobě jezů. Každý, kdo se jeden z nejoblíbenějších českých toků chystá splout, by si proto měl předem zjistit, kolik jezů a v jaké obtížnosti jich na dané trase bude muset překonat. Pomůckou mu mohou být krátká videa, která jsou ke zhlédnutí na www.posazavi.com v rubrice Aktivní turistika/Jezy.

„Videa doporučujeme zhlédnout zejména rekreačním vodákům, kteří nemají tolik zkušeností. Virtuálně si mohou „obhlédnout terén“, který je na cestě čeká, a připravit se na jeho nástrahy. A těch je třeba mezi Kácovem a Žampachem, což je jeden z nejoblíbenějších úseků, poměrně dost,“ uvedl koordinátor cestovního ruchu Posázaví o.p.s. Václav Pošmurný.

Mezi Světlou nad Sázavou (říční km 144,3) a Žampachem (říční km 9,85) je 41 jezů. První dva z nich – Světla nad Sázavou a Smrčná – jsou v letních měsících obvykle nesjízdné a lodě se tu většinou přenášejí. Jezy v Budčicích (km 115,9), Leděcku (km 67,3), Pyskočelích (km 49,1) a Břejlově (km 17) se doporučují sjíždět jen zkušeným vodákům. Jez v Horce (km 108,65) je životu nebezpečný, stejně jako další tři po proudu: Český Šternberk (km 75,5), Sázava-Černé Budy (km 54,65) a Kaňov (km 16,2). Nebezpečných je pak ještě dalších osm jezů: Kácov

(km 88,8), Pelíškův most (km 83,15), Rataje nad Sázavou (km 69,1), Budín (km 58), Chocerady (km 43,6), Brodce (km 21), Týnec nad Sázavou (km 19,6) a Kamenný Přívoz (km 11).

Pro zvýšení komfortu vodáků Povodí Vltavy, státní podnik, postupně upravuje výstupní a nástupní místa u jezů a v rámci jejich rekonstrukcí buduje i nové sportovní propusti. Modernizací nebo opravami v posledních letech prošly například jezy v Podělsích, Městečku, Sázavě nebo Kácově. Ve spolupráci s vodáckými spolky a hasiči pak Povodí vybavuje jezy na atraktivních trasách tabulemi s informacemi, jak daný úsek bezpečně překonat, a na některých nebezpečných

místech i záchrannými prvky v podobě madel nebo žebříků. Pravidelně také před každou vodáckou sezónou obnovuje informační tabule „Pozor jez“ upozorňující vodáky na blízkost překážky.

Každý, ať už zkušený kormidelník, porcelán (vezoucí se pasažér) nebo takyvodák (alkodobrodruh) by si měl osvojit „Vodácké desatero“, které mu pomůže se z mokré pouti bezpečně vrátit domů. Stručně lze ta Čochtanova přikázání shrnout takto: Před vyplutím by si měl každý o řece zjistit co nejvíce informací. Na cestu by se měl náležitě vybavit (uzavřené boty s pevnou patou a špičkou a plovací vesta jsou základem). Měl by se nechat vést zkušenými a pomáhat druhým. Nikdo by nikdy neměl jezdit sám (minimem jsou tři plavidla na skupinu). Na vodu jen s čistou hlavou – vyhláška zakazuje jízdu pod vlivem alkoholu a návykových látek. Mít ohled na ostatní návštěvníky řeky – násilníky a surovce tam nikdo nechce. Pro všechny jezy, i ty bezpečné, obecně platí, že je lepší si je před sjížděním prohlédnout – přenášení není ostuda! V případě krizové situace zachovat chladnou hlavu, neskákat do řeky a pomáhat ze břehu (hodit záchrannou podkovu nebo pytlík), vhod přijdou i základy první pomoci. Pokud nedokážeme situaci sami vyřešit, ihned volat záchranáře (je lepší, když přijedou zbytečně, než pozdě). A ještě něco by si měl každý vzít k srdci – řeka není popelnice, takže odpadky od ní by si měl každý odnést sám.

jt

Poznejte Posázaví s novými propagačními materiály

Na „výlet do oblak“ zvou omalovánky a pracovní sešit, které vydala Posázaví o.p.s. Oba nové propagační materiály, které spojuje název Nad krajinou Posázaví, chtějí oslovit především dětské obyvatele a návštěvníky kraje kolem řeky Sázavy. K dostání jsou zdarma v informačních centrech v regionu a u spolupracujících subjektů Posázaví o.p.s. Lze je také stáhnout na www.posazavi.com v rubrice Pro děti.

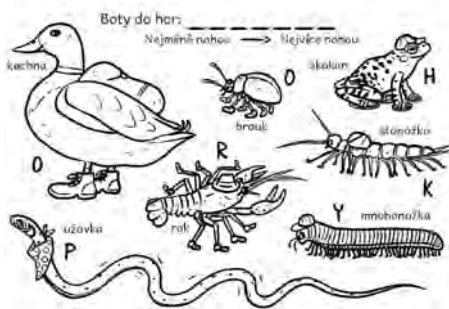

vyřeší hřebenovku, křížovku či osmisměrku, spojí čísla v obrázku, přiřadí siluety k popisům staveb nebo spočítají netopýry na obrázku.

O prázdninách vyšla také aktualizovaná brožura Poznáváme Posázaví. Kromě tradičních turistických cílů v regionu přináší každoročně i několik novinek. Letos je to například nová expozice zlata v Regionálním muzeu v Jílovém u Prahy, nová Pamětní síň Jiřího Voskovce v Sázavě nebo světová novinka v podobě virtuální reality se zvukem, kterou nabízí tobogán Magic tube v Aquapalace resortu Praha.

Do konce roku vyjde ještě nová desková hra Poznáváme Posázaví, která hravou formou provede regionem malé i velké návštěvníky. Bonusem bude její propojení se sociálními sítěmi nebo doplňkové hry, třeba v podobě karetní hry jednotlivých lokalit.

jt

Omalovánky hravou formou poradí nejmenším dětem, co si s sebou mají vzít na výlet, co a koho tam mohou potkat nebo co mohou ve výšce i z výšky pozorovat. K tomu stačí jen dokreslit, domalovat, spojit nebo vyplnit několik jednoduchých úkolů.

S pracovním sešitem se na pomyslný výlet nad krajinou Posázaví mohou vydat starší děti. Dozvědí se, co je na kopci, co tu čouhá z lesa, kdo bydlí ve výškách... Stačí, když budou poctivě číst a plnit zadané úkoly, třeba

Cestujte Posázavím s eKartou

Volné vstupenky, hry i výlety čekají na cestovatele, kteří se Posázavím vydají s novou eKartou. Vznikla na platformě aplikace Uneeqly, která propojuje místní podnikatele a regiony s jejich návštěvníky, turisty a zákazníky. Její součástí je kromě digitalizovaného turistického průvodce také věrnostní program nebo Kalendář akcí. Posázavskou eKartu si můžete stáhnout přes přiložený QR kód.

Odměnou za instalaci eKarty jsou například dvě vstupenky na virtuální tobogán v Aquapalace Praha nebo volný vstup do věže Hladomorna u hradu Český Šternberk. Můžete se také zdarma vydat na rodinnou hru „Pohádkový Průhonický park“, která vás provede autentickými místy, kde se natáčely známé pohádky. Karta vám zlevní vstup do zábavního parku TEPfactor. A také si s ní výhodně nakoupíte – třeba produkty Bushman se 40procentní slevou. Odměny vás čekají i za body, které s eKartou získáte při procházce zámeckým parkem na Jemništi nebo při splutí řeky Sázavy.

Nejenom odměny a výhody v kartě najdete. Budete mít po ruce informace o turistických cílech, muzeích či rozhlednách a také o akcích, které se v Posázaví konají. Samozřejmě je také přehled turistických informačních center.

Věrnostní program se v příštím roce ještě rozšíří. Návštěvníkům, kteří v regionu stráví delší pobyt v některém z hotelů, by eKarta otevřela další výhody, třeba v podobě návštěvnických voucherů do dalších atraktivních míst.

jt

Unikátní sleva Bushman k eKartě Posázaví

Píší do 17. 11. 2024

ODMĚNA ve formě zvýhodněné nabídky oděvů a doplňků na outdoorové a volnočasové oblečení a vybavení od společnosti BUSHMAN

Tento projekt je realizován za přispění prostředků státního rozpočtu České republiky z programu Ministerstva pro místní rozvoj

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Výuka ve školách se postupně mění, přispívají k tomu zapálení pedagogové

Setkání vychovatelů školních družin, asistentů pedagoga i zřizovatelů, vzdělávací akce pro rodiče i žáky, ukázkové hodiny pro učitele, svépomocnou skupinu zaměřenou na wellbeing (celkovou pohodu) i kreativní projekty pro žáky nabízí Místní akční plán vzdělávání (MAP) IV v ORP Benešov, který byl zahájen 1. prosince 2023 a potrvá do 31. prosince 2025. Zapojeno je do něj 29 mateřských, 23 základních a dvě základní umělecké školy. MAP v ORP Benešov realizuje od roku 2014 Posázaví o.p.s. Jeho cílem je zajistit v regionu kvalitní zázemí pro vzdělávání.

„MAP napomáhá rozvoji regionálního školství, podporuje zapálené pedagogy a zároveň vtahuje do hry ty, kteří dosud stáli stranou,“ řekla o projektu jeho manažerka Jana Čechová. Vyzdvihla například ukázkové hodiny zaměřené na češtinu a informatiku, které se uskutečnily v první polovině letošního roku. „Pedagog pozve do své hodiny kolegy z jiných škol, aby se přišli podívat, jak učí. Říkají, že vidět jiné učitele v akci a zažít jinou školu, je víc než všechny vzdělávací akce,“ popsala Jana Čechová. Její kolegyně Helena Šešinová dodala: „Když jsme začínali s tímto nápadem, nikdo se – asi ze studu – nechtěl zapojit. Dnes už ukázkové hodiny běží a je o ně zájem. Daří se nám postupně vytvořit učící se komunitu lidí, kteří vzdělávání chtějí posouvat a dělají ho pro žáky atraktivnější.“ Na podobném principu podle ní fungují i osvědčené Kavárničky (mateřských škol, matikářů, češtinářů), které se v ORP Benešov v rámci MAP pořádají už několik let. Konají se vždy ve vybrané škole, která se účastníkům nejprve představí a pak mají příležitost diskutovat o všem, co je zajímavé.

„Zkušenosti ze škol ukazují, že aktivní pedagogové, kteří využívají moderní formy výuky a rozvíjejí u žáků podnikavost a iniciativu, inspirují další kolegy. I díky nim se postupně zvyšuje kvalita vzdělávání a děti to ve školách víc baví. Nezáleží na věku – takové pedagogy najdeme jak mezi mladými, tak i mezi služebně staršími a zkušenějšími učiteli,“ dodala Jana Čechová.

V MAPu se plánuje i vzdělávání

Součástí MAP je také strategické plánování rozvoje vzdělávání v ZŠ a MŠ ORP Benešov. Jeho klíčovou součástí je mapování potřeb a investic škol. Ve spolupráci se zřizovateli škol vznikl seznam investičních priorit, který se každého půl roku aktualizuje a který mimo jiné využívá MAS Posázaví jako podklad pro rozdělování dotací z evropských fondů. Například ZŠ Divišov tak v současnosti realizuje přístavbu pavilonu s počítačový-

mi a jazykovými učebnami. „MAS Posázaví v dalších letech rozdělí mezi školy zhruba 15 milionů korun. Budeme jednat s obcemi, jak tyto peníze efektivně využít,“ řekla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Hodně měst a obcí ORP Benešov v současnosti řeší nedostatečnou kapacitu škol. Jejich rozšíření připravují například v Bystřici, Týnci nad Sázavou, Teplýšovicích, Neveklově, Čerčanech nebo Netvořicích. Investovat chtějí také soukromá školská zařízení, mimo jiné benešovská Základní škola Aperto, Komunitní škola a školka Zajíček, Základní škola EDWIN Čerčany. Vznikla také nová Lesní mateřská škola Na Závisti u Krňan nebo předškolní zařízení spolku Dattel v Čerčanech.

V rámci projektu MAP (do konce roku 2025) bude postupně realizováno 58 akcí pro pracovníky ve vzdělávání, a to jak pro ředitele, tak pro učitele, vychovatele, asistenty pedagogů i pracovníky organizací zájmového vzdělávání dětí a mládeže. Konají se Kavárničky, ukázkové hodiny, svépomocná skupina pro wellbeing, facilitovaná setkání zaměřená na rovné příležitosti. Plánováno je také sedm vzdělávacích akcí a exkurzí pro děti a žáky (moderní didaktické formy, polytechnické vzdělávání, podnikavost, školní parlamenty, čtenářská gramotnost). Součástí je i 18 osvětových akcí pro další aktéry a širší veřejnost, setkání se zřizovateli nebo vzdělávací akce a setkání s rodiči. Pravidelně se scházejí také členové pěti pracovních skupin: Pracovní skupina pro podporu moderních didaktických forem vedoucích k rozvoji

klíčových kompetencí, Pracovní skupina pro rovné příležitosti, Pracovní podskupina pro rozvoj čtenářské gramotnosti a rozvoj potenciálu každého žáka, Pracovní podskupina pro digitální gramotnost, Pracovní skupina pro financování.

Benešovsko žije příběhy / Mladí vlogeri objevují Benešovsko

Ve školním roce 2024/2025 se v rámci MAP budou moci školáci zapojit do dvou projektů. Jedním z nich je „staronová“ literární soutěž Benešovsko žije příběhy, kdy si soutěžní týmy vyberou inspirativní osobnost regionu a udělají s ní rozhovor. Druhý projekt bude zaměřen na digitální gramotnost, má název Mladí vlogeri objevují Benešovsko a úkolem třídních či školních týmů bude natočit videopříběh o přírodní zajímavosti v regionu. Při jeho tvorbě využijí moderní technologie včetně umělé inteligence.

MAP je produktem spolupráce partnerů v území, stanovuje priority a cíle vzdělávací politiky na základě místní potřeby a naléhavosti. Je financován Evropskou unií.

jt

Místní akční plán IV v SO ORP Benešov, CZ.02.02.XX/00/23_017/0008156

Spolufinancováno
Evropskou unií

Monika Písková: Školka by měla vytvořit podmínky pro všestranný rozvoj dětí

Vystudovala několik středních a několik vysokých škol, ale se sebevzděláváním prý ještě neskončila, protože ji baví. Byla středoškolskou učitelkou, vedla internetovou kavárnu,

digitální dovednosti předávala nejen studentům, ale i jejich vyučujícím..., přesto je Monika Písková šťastná v tom, co dělá v současnosti – je ředitelkou Mateřské školy Nespeky. „Práce se středoškoly a práce s předškoláky je samozřejmě rozdílná, na druhou stranu, když se naladíte na příslušnou věkovou skupinu, děláte totéž, snažíte se o maximální rozvoj jejich osobních potenciálů. Samozřejmě užíváte jiné formy a metody práce a zažijete s nimi naprosto jiná dobrodružství. Středoškoláci jsou téměř hotové „osobnosti“, ale předškolní věk je jiný, neuvěřitelně tvárný, senzitivní, aktivní, spontánní až živelný a je fascinující pozorovat, jak se každé dítě posune a rozvine ve všech oblastech za ty tři, čtyři roky v mateřské škole,“ říká.

Po střední ekonomické škole vystudovala Monika Písková pedagogickou fakultu. Když ke konci milénia do škol vstoupila výpočetní technika, učila na výběrovém gymnáziu. Aby udržela krok se svými studenty, pustila se do studia na škole aplikované kybernetiky. „Bylo to velice zajímavé období, byla jsem tam jediná žena. V oboru bylo natěšeno všechno, co šlo – software od kancelářského balíku přes grafiku až po technický CAD, hardware, síťarina, elektřina... – pro mě to bylo těžké, ale měla jsem báječné spolužáky, kteří mi pomohli a já zase pomáhala jim třeba s matematikou,“ vzpomněla a přidala jednu historku. Měli tehdy v programu CAD nakreslit vačku (strojní součástku). „Říkala jsem vyučujícímu, že bych ji i nakreslila, ale nevím, co to je. Nakonec jsem to zvládla, ale byla to velká legrace,“ poznamenala s úsměvem.

Ze školství potom na chvíli odešla – to když přijala nabídku kamaráda, aby vedla internetovou kavárnu v Hradci Králové, která byla jednou z prvních a největších ve východních Čechách. Tehdy je oslovilo ministerstvo s nabídkou spolupráce na rozjižděním se projektu Internet do škol. „Dopoledne jsem učila školy – od 5. třídy až po učitele –, odpoledne firmy a zájemce z řad veřejnosti. Psal se rok 2000, internet nastupoval, lidi ho doma neměli a naše kavárna byla pořád plná,“ vzpomínala.

Cesta z města

Před lety se Monika Písková s rodinou přestěhovala do středních Čech. „Kamarádka mi jednou řekla, že bych byla ideální kandidátkou na ředitelku mateřské školy, která se začíná stavět v nedalekých Nespekách. Já? Nemám přeci žádné zkušenosti se vzděláváním této věkové kategorie... Ale nakonec

jsem to vzala jako výzvu a konkurz jsem vyhrála,“ poznamenala. Aby dostala literu zákona, doplnila si vzdělání v Centru školského managementu Karlovy univerzity a na Střední pedagogické škole v Berouně. A aby toho nebylo málo, vystudovala ještě Výchovu ke zdraví pro střední školy na pedagogické fakultě a absolvovala studium MBA. „Nejde mi rozhodně o tituly, ale o informace, všeobecný přehled, a hlavně setkávání se spoustou zajímavých a inspirujících lidí,“ vysvětluje žena, která je členkou Mensy Česko – společnosti sdružující lidi s vysokým IQ.

Nejvíce času věnuje práci. „Jsem perfekcionista, potřebuji mít ve všem vlastní řád a s tím se těžko žije, zabírá mi to hodně času, logicky si to umím vysvětlit, ale zvládá se to těžko, je to porucha...,“ konstatovala se smíchem. Proto moc ráda pracuje s nadanými dětmi. „Vím, jaké mají potřeby a že to nemají jednoduché. Myslím si, že se o ně staráme velmi dobře, pomáháme jim nad limit našich povinností,“ dodala. Potěší ji i každá zpětná vazba, kdy se třeba při náhodných i plánovaných setkáních dozví, jak se dětem, které školku prošly, daří v dalším životě. „Jsem ve styku se spoustou rodičů dětí, které jsou už třeba na středních školách, ale i se svými bývalými studenty z Hradce, zvou mě na třídní srazy a s některými jsem dlouholetá kamarádka, navštěvujeme se i s rodinami. Když jsem začínala učit, byla jsem jen o pár let starší než oni,“ vzpomněla.

O Kolečku a projektech

Ve školce uplatňují a využívají inovativní výukové metody zaměřující se na kvalitní proces učení dětí, na přizpůsobení se moderním pedagogickým trendům a technologiím a na celkový rozvoj každého dítěte, tedy na jeho fyzický, sociální, emocionální a kognitivní růst. Jejich pedagogický přístup se opírá o nové poznatky pedagogické a psychologické vědy a o osvědčené vzdělávací metody, jako jsou například učení Komenkého či Montessoriové, poznatky o fungování mozku a procesech Piageta, Gardnerovy teorie mnohačetných inteligencí ad., Mensa NTC, Hejného metoda výuky matematiky, trénink jazykových schopností podle Elkonina či základní postupy grafomotorického stimulačního kurzu Maxík. Inspirují se také programy Tvořivá hra, Učíme se venku či Babelství.

„Díky fondům EU celý náš dlouhodobě stabilní pedagogický kolektiv prošel za uplynu-

lé roky stovkami hodin nejrozličnějších školení, seminářů i webinářů. S kolegyněmi jsme se chtěly zorientovat ve všem, co se nabízí, co má smysl, co je využitelné v rámci našich podmínek. A protože každá máme svoje silné stránky zaměřené do jiných oblastí, dohromady nám to dává velmi ucelený a všestranný základ pro celou naši vzdělávací koncepci i vizi. Mám báječné kolegyně, bez kterých bych svoje představy o kvalitní škole nemohla naplnit,“ říká s uspokojením. Ráda také poznatky a praktické zkušenosti sdílí s ostatními školami i při své lektorské činnosti. „Když mám seminář v Praze, někdy se nestačím divit, s jakými problémy a podmínkami se tam paní učitelky potýkají, musíme si vážit klidu a krásy posázavské oblasti,“ dodala.

Školku navštěvuje zhruba 50 dětí. „Náš program je zaměřený na funkční gramotnost. Třídy máme rozdělené na tzv. prostory, v každém se dělá něco jiného a děti si samy vybírají, v kterém budou pracovat. Dostanou zadání, které pak samostatně řeší. Každý měsíc máme nějaký projekt, který začíná nastolením projektové otázky a průběžným tvořením myšlenkové mapy, do které děti kreslí nebo s naší pomocí zaznamenávají svoje nápady a prožitky, nové poznatky i výsledky vlastního experimentování a odprezentují je ostatním. Na konci měsíce téma uzavřeme,“ popsala Monika Písková s tím, že projektové úkoly děti zpracovávají i samy doma. „Žádáme rodiče, aby jim nechali volnou ruku, aby jim třeba jen sehnali materiál na tvoření. Začali jsme s tím minulý rok a jsme neskutečně nadšené, spokojené, přináší to obrovské výsledky,“ zhodnotila.

Školka se současně zapojuje i do celostátních projektů, jako například Celé Česko čte dětem nebo Recyklohraní. Má také své „miniprojekty“, třeba Den Země, Barevné dny apod. „Slovo projekt u nás běží ze všech stran. Hodně se učíme i venku – je to báječný server plný nápadů. Je skvělé, že i moje oblíbená matematika a digitální gramotnost se dají učit v lese,“ konstatovala Monika Písková. Metod, jak dětem poskytnout podporu při objevování všeho kolem nás je podle ní hodně a oni budou vždy využívat ty, které dokáží aplikovat a všichni se v nich budou cítit dobře.

Další informace o školce jsou na www.msnespeky.cz

Komunitní škola a školka ZAYA/Zajíček v Zaječicích u Pyšel – další nový začátek

“Září, září, na léto jde stáří...,” zpívá se v písničce. A na nás všechny, rodiče i děti, přišel další začátek školního a také školkového roku. A protože začátky jsou nové, oblíkl se Zajíček do nových, voňavých a čistých “šatů” a přivítal děti doslova s otevřenou náručí – alespoň tak působí po úpravách dětská herna. Začátky mohou být i těžké, proto s námi do společného kruhu opět usedli i naši milí průvodci – šité (a trochu podšité) myšky: Všeználek, Všudybylka a Neználek. Umí nejen připravit spoustu zajímavostí, překvapení a legrace, ale rády i potěší a pohladí, když se zrovna stýská. První dny některé děti potřebovaly podporu a přítomnost rodičů, někdo chvilku, někdo půl dne, aby zjistily, že Zajíček je opravdu příjemné a bezpečné místo, kde se kamarádi setkávají a zažívají společná dobrodružství.

První týdny školního roku slibují mnoho zajímavých zážitků. Letos se opět těšíme na oblíbené EKOhrátky, návštěvy v pyšelském Domově pro seniory, výlety na divadelní

i hudební představení, pravidelné úterní Lesohrátky s průzkumnými výpravami do okolní přírody či předškolní hrátky. Milým zpestřením je velmi “živá” angličtina nejen pro skupinku předškoláků, ale tři dny v týdnu během celého dopoledního programu, v podobě naší Eli, ze které nedostanete slovo česky. Je totiž věrná svému “only English, please”.

A protože nové začátky vycházejí i z předchozích zkušeností, rádi pokračujeme na naší cestě s metodikou Výchova ke ctnostem. Pro tento rok si ve školce zařijeme a prozkoumáme jednu ctnost během každého měsíce. Kromě vybraných deseti ctností se určitě vynoří i další z balíčku malovaných karet, nejen při hrách a povídání, ale i jako pomocníci při řešení běžných situací. Hned

průvodci – jak těmi živými, tak těmi ušitými. Zajíčci Heřmánek a Levandulka se stali milou součástí školy. Doprovázejí děti na výlety a společně s nimi zažívají dobrodružství i o víkendech, která děti zaznamenávají do svých deníků, tzv. dobrodružníků. Proto je začátek nového týdne v naší škole spojený s vyprávěním o zážitcích, dobrodružstvích a příbězích, které děti nadšeně sdílejí v pondělním ranním kruhu.

Celý adaptační týden jsme věnovali vzájemnému poznávání, tvorbě školních pravidel, společným hrám a aktivitám, které dětem pomáhají cítit se dobře v naší školní komunitě.

Novinkou v Zaya škole (po pozitivních několikiletých zkušenostech z naší školky) je zavedení metodiky Výchova ke ctnostem.

první den nás čekala karta na září – Pospolitosť. Ta nás učí, jak je důležité patřit do společenství, být součástí týmu, podporovat se navzájem a sdílet nejen radosti, ale i starosti. Karty nejsou jen zábavným prvkem při hrách a povídání, ale také praktickým nástrojem, který pomáhá dětem pochopit a řešit každodenní situace. Těší nás sledovat, jak se děti každý den nadšeně vrací (a často nerady ze školky odcházejí), objevují nové věci a společně s námi tvoří prostředí plné pohody a radostného učení. A to platí i v naší škole...

Škola v novém kabátě

I školní prostory prošly rozsáhlým úklidem, malováním, úpravou tříd, a tak vzniklo krásné místo pro společné setkávání, hraní i získávání nových znalostí. Ještě před samotným začátkem školního roku dostaly děti do svých schránek tajemnou šifrovanou pozvánku, kde se po rozluštění šifry dozvěděly místo a čas našeho společného setkání. První školní den jsme se seznámili s novými

Formou her, zábavných aktivit a reflexe jsme poznali první kartu, která nás bude provázet měsícem září – kartu Zvidavost. Ta školáky motivuje k otázkám, zkoumání a objevování. Na každý měsíc školního roku jsme také vybrali jednu kartu, se kterou se budeme blíže seznamovat a využívat ji v každodenních aktivitách.

Všech deset karet pro tento školní rok jsme si mohli “osahat” při páteční dopolední bojovce v okolí Zaječic. Každé stanoviště neslo poselství jedné z karet a věříme, že v každém z nás zasel “semínko dobra”, které začalo klíčit. Pevně doufáme, že s námi poroste a pokvete nejen během školních let, ale i po celý život.

S nadšením sledujeme, jak děti vstupují do školy plné energie, ochotné zkoušet nové věci a radostně se učit. Naše společná cesta teprve začíná a my se těšíme na všechna dobrodružství, která na nás jistojistě čekají.

Tým Zaya/Zajíček

Děti z petroupimské školy Archa se mohou učit v přírodní zahradě

Podzimní čas se letos ve škole Archa v Petroupimi nese v duchu uzavírání projektu „Učíme se v zahradě“. Téměř dva roky práce na proměnách školní zahrady, kterou sdílíme s obecní MŠ Petroupim, nám přinesly mnoho krásného, krásných věcí i zážitků. V říjnu jsme společně na proměněné školní zahradě oslavili Slavnost děkuvzdání, kde jsme měli možnost s vděčností poděkovat všem těm mnohým, kteří se na projektu podíleli. A že jich bylo!

První poděkování patří vedení školy za motivaci celého týmu k tomuto úžasnému počínu a také za téměř roční neviditelnou práci na žádosti o dotaci, kterou jsme získali v rámci výzvy Přírodní zahrady Národního programu Životní prostředí vyhlášeného Státním fondem životního prostředí ČR. Projekt Učíme se v zahradě podporuje námi oblíbenou badatelskou a polytechnickou výuku. Ze získaných peněz jsme mohli nakoupit pomůcky přímo pro výuku (badatelské batohy a jejich vybavení, měřicí přístroje apod), kádě na dešťovou vodu, lis na ovocné šťávy, drtičku ovoce, zahradní nářadí již využitě při podzimních pracích na zahradě. Hlavním garantem tohoto projektu je naše „dobrá duše zahrady“ Iva Sadílková.

Druhé velké poděkování patří obci Petroupim, která nám poskytla možnost pokácet náletové akáty v katastru obce a vytvořit tak z místních materiálů konstrukci pro zastínění herního prostoru s houpačkou. Pan starosta Jiří Černý nám pomohl zprostředkovat i získání materiálu na suchou kamennou zidku. Nádherné kameny z místních polí a luk nám darovalo petroupimské družstvo zemědělské výroby Nova a.s. Hodnota těchto darů je pro nás větší, než by se mohlo na první pohled zdát. Dostali jsme s nimi neo-

cenitelnou možnost učit děti úctě k místním zdrojům, k prostředí, ve kterém žijeme a nazýváme je domovem.

Návrhu a vedení realizace akátové konstrukce zastínění herního prostoru s houpačkou se ujal opět výtvarník Lukáš Gavlovský, který je autorem i několika dalších výrazných dominant naší školní zahrady zhotovených v rámci projektu Nadace Proměny, jako je jeskyně, skluzavka, kutiště, vodní prvek u pumpy a hnízda na lezení. Spolupráce s Lukášem Gavlovským je pro nás vždy krásným dobrodružstvím. Pro děti i dospělé je inspirující sledovat, jak nechává přírodní materiály, aby našly své místo v celku uměleckého díla. Řemeslo a krása, duše kamene, dřeva a duše lidská – to vše se tak nějak na jedinou propojí. Další radost nám udělaly dubové stolky a lavičky z Lukášovy dílny. Původní plán na koupi zahradního nábytku byl mnohem skromnější. Ale jak to tak kolem Lukáše bývá, stala se pohádka: „Mám doma takovou starou dubovou fošnu, která tam už dlouho čeká na svoji příležitost...“ A máme stolky a lavičky s příběhem. Děkujeme moc, Lukáši!

Ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody Vlašim se podařilo zrekultivovat skalku, kde už roky bojuje o svůj život malá nenápadná kytička, které děti s láskou říkají „kukuřička“. Jedná se ale o kriticky ohroženou kuřičku hadcovou. Obnova skalky byla potřebná pro zlepšení prostředí pro její růst.

Poslední a největší poděkování patří jedné velké kompaktní partě, a to jsou pedagogové, děti a jejich rodiče. Tolik poctivě odvedené práce! Chtělo by se děkovat jmenovitě, ale tento článek by byl pro čtenáře nekonečný.

Rodiče si i o víkendu našli čas a sešli se při stavbě suché zidky. Zpevňuje dětmi oblíbenou příkrou stránku, která díky jejich neutuchající aktivitě rychle eroduje. Svah děti osely květnatou loukou, přinesly z domova skalničky na ozelenění zidky. Příroda s nimi spolupracuje a už se to zelená. V budoucnu bude k jízdě přistavěna kamenná pec, na kterou je ještě potřeba sehnat finanční prostředky. Ale nevádí, alespoň se máme na co těšit! Držte nám palce, ať to společně dokážeme!

Kateřina Vernerová

Bitva u Jankova: Historie se musí připomínat

„Slunce ještě ani nestačilo vyjít a sychravou krajinou se už nesly zvuky pochodu mužů, koní a tažených děl. Bylo krátce před šestou hodinou ranní 6. března 1645, když nedaleko městečka Jankov proti sobě stály dvě znepřátelené armády. Nenápadná a do té doby tichá krajina měla být svědkem rozhodujícího střetu, který významně ovlivnil poslední fázi konfliktu, jemuž dnes říkáme třicetiletá válka,“ píše Tomáš Koch v úvodu své knihy Jankow 1645. Po 380 letech, 8. března 2025, proti sobě císařské a švédské vojsko u Jankova stanou znovu. Opět budou pochodovat vojáci, třaskat výstřely, dunět děla... padlí tu však nebudou. Ale zapomínat by se na ně nemělo, protože tu tehdy přišlo o život na 6000 lidí. A Jankovští to vědí. Proto od roku 1995 bitvu, která je označována za jeden z nejkrvavějších konfliktů třicetileté války, každoročně připomínají.

„Když při rekonstrukci bitvy stojím na návrší u Habrovky a vidím tam stovky přihlížejících, když Jankovem táhne masa lidí se zbraněmi, na koních, za zvuku bubnů, jde mi mráz po zádech. Protože to, co si v tu chvíli připomínám, je skutečné stalo. Říká se, že je tam pohřbeno kolem 6000 lidí. Letí mi vždy hlavou, jak se historie neustále opakuje, že lidé jsou nepoučitelní, že období míru střídají děsivé válečné masakry. Je třeba to generacím připomínat touhle formou, aby viděly bitvu na návrší, kde se skutečně odehrála,“ říká starostka Jankova Jitka Jonsztová.

Organizaci vzpomínkové akce si za své vzal stejně jako v předchozích letech spolek Jankovští žoldáci, který ke spolupráci opět přizval Císařský regiment – společenství lidí, kteří se zajímají o historii a reenactment, tedy rekonstrukci života vojáků především z období třicetileté války. Jejich přičiněním se autentické prostředí u Jankova promění v dobové bojiště se vším, co k němu patří. Návštěvníci budou moci poznat každoden-

ní život vojáků a jejich rodin. „Na programu budou také besedy pro veřejnost, setkání s dětmi ve škole, nebudou chybět ukázky zbraní, ochutnávky dobových jídel, předvádění historických řemesel, prostě aby si každý dokázal udělat obrázek o tom, jak se tenkrát žilo,“ dodala starostka. Každoročně se do akce zapojí na 200 účinkujících, včetně zahraničních. Obec jim poskytne technické zázemí v tělocvičně a spolkovou místnost.

Jankovské vzpomínání

S myšlenkou připomenout si tragickou událost třicetileté války přišel farář Církve československé husitské ve Voticích Václav Šustr (1912–1997), který v roce 1994 sepsal brožuru o bitvě u Jankova. Ta byla impulsem pro tehdejšího jankovského starostu Josefa Kocourka, který oslovil architekta Josefa Pleskota, aby navrhl podobu památníku. Odhalen byl 6. dubna 1995 u příležitosti 350. výročí bitvy za účasti několika stovek lidí, mimo jiné švédského a finského velvyslance v ČR a rakouského vojenského přidělence v ČR. Na pomníku pod mohylou je v češtině, švédštině a němčině tento nápis: „Na tomto místě večer 6. března 1645 skončila kapitu-

lační po úplné porážce císařské armády švédským vojskem dlouhá a krvavá bitva“.

Od roku 2006 je památník součástí naučné stezky Po stopách bitvy u Jankova, která návštěvníky seznamuje s příčinami, účastníky, průběhem a důsledky bitvy u Jankova a třicetileté války. „Na informačních tabulích jsou dobové obrázky z bojů a historické mapy. Trasa vede místy, kde je i několik hromadných hrobů, které udržujeme. Jeden je například v Bedřichovicích u kostela sv. Vavřince – je tam pietní místo s pamětní cedulí. Na památku obětí se koná každým rokem také pochod Po stopách bitvy u Jankova,“ řekla starostka.

Třicetiletá válka a bitva u Jankova

Třicetiletou válkou (1618–1648) vyvrcholil nejen ozbrojený konflikt mezi vyznavači římskokatolické církve a zastánci protestantských vyznání, ale také boj evropských zemí o politickou nadvládu. Vleklé a rozsáhlé boje zpusťovaly zasažená území a počet jejich obyvatel klesl až o třetinu. Válka skončila uzavřením vestfálského míru v roce 1648. A k ukončení bojů přispěla i bitva u Jankova. Císařská armáda v ní byla rozprášena a vrchní velitel Melchior Hatzfeldt skončil v zajetí. Ještě naši dědové znali úsloví „Dopadl jak Kec u Jankova“, které připomínalo smutný osud zbrklého velitele císařského vojska, polního maršála Johanna Götze (1599–1645), který kvůli svému špatnému taktickému rozhodnutí v bitvě u Jankova padl. Vítězné švédské vojsko pod vedením Lennarta Torstensona se pak od Jankova vydalo na Vídeň, jeho tažení ale zastavily zprávy o mírovém jednání, a po neúspěšném obléhání Brna opustilo české země.

Na rozdíl od jiného klání třicetileté války – bitvy na Bílé hoře –, která ovlivnila historický vývoj českých zemí, vymizela bitva u Jankova z povědomí širší veřejnosti. I když se tu střetly na první pohled cizí armády – švédská a císařská –, v druhé z nich bylo pravděpodobně hodně českých vojáků. I kvůli jejich památce je třeba si tuto tragickou historickou událost připomínat.

jt

Středočeským Krameriem 2024 je Veronika Stejskalová z netvořické knihovny

Nejlepším neprofesionálním knihovníkem Středočeského kraje 2024 je Veronika Stejskalová z knihovny městyse Netvořice. Ocenění Středočeský Kramerius je udíleno každý rok nejlepším knihovnám a knihovníkům v menších obcích. Slavnostní předání proběhlo 7. října ve Středočeské vědecké knihovně v Kladně.

Veronika Stejskalová vystudovala VOŠIŠ – obor knihovnictví a obor Služby muzeí a ga-

lerií. Netvořickou knihovnu převzala v roce 2020. „Naskytla se mi tak příležitost přispět k oživení kulturního života v našem městyse. Současně také pracuji v Regionálním muzeu v Jílovém u Prahy jako dokumentátor a zástupce kurátorky sbírkových a mobiliárních fondů. Také zde se podílím na chodu muzejní knihovny. Letos se nám podařilo úspěšně získat dotaci na knihovní systém Tritius. Oproti knihovně v Netvořicích však muzejní knihovna stojí na samotném počátku své cesty,” říká Veronika Stejskalová s tím, že i s netvořickou knihovnou má ještě mnoho plánů. „Díky stoupajícímu zájmu ze strany občanů vidím, že naše práce má smysl,” dodala.

Knihovnu městyse Netvořice založil v roce 1905 odbor Ústřední Matice školské. Do obecního majetku přešla v roce 1920. Do roku 1935 měla na 1300 ucelených svazků. Na počátku druhé světové války se její fond rozrostl o další svazky, avšak během okupace bylo všech 1400 knih převezeno do Benešova a po válce se vrátila jen necelá třetina z nich. Během komunismu vystřídala knihovna mnoho míst, od přelomu milénia sídlí v prvním patře radnice. V polovině roku 2013 byla knihovna kompletně zdigitalizována a zaevidována v knihovnickém programu Clavius. Od této doby také spolupracuje s Městskou knihovnou v Benešově.

V roce 2016, díky dotaci od Středočeského kraje, prošla knihovna první rekonstrukcí. Získala nový nábytek a byl v ní instalován nový modul knihovnického programu (online katalog Clavius), který uživatelům usnadňuje vyhledávání, výpůjčky a rezervace, a to i z pohodlí domova. Služby knihovny využívají také obyvatelé Vysokého Újezdu, Krňan a dalších menších obcí v okolí.

Nově zrekonstruovaný prostor společenské místnosti vedle knihovny nabízí možnost posezení a pořádání řady akcí, například různá tvoření, přednášky, tematická čtení, cvičení paměti, vánoční hádání, výtvarné soutěže, čtení se školkou, pasování prvňáčků, pátrací hry, čtení na prázdniny, autorská čtení, seminářovnu a burzu rostlin nebo projekty Daruj knihu do knihovny, Kniha vs. Film, Na kus řeči. Většinu akcí pořádá knihovna ve spolupráci s městysem Netvořice.

Druhá dotace od Středočeského kraje, kterou městys získal v roce 2023, pak pomohla dokončit další etapu rekonstrukce, jejíž součástí bylo mimo jiné pořízení nové výpočetní techniky a moderního knihovního systému Tritius REKS. Knihovna má momentálně přes 2000 knih. Připojení na internet a WI-FI je samozřejmostí.

jt

Město Týnec nad Sázavou zná vítěze architektonické soutěže na dostavbu školy

V architektonické soutěži na dostavbu školního areálu Komenského v Týnci nad Sázavou zvítězil návrh česko-polského sdružení ateliérů OBJEKTOR ARCHITEKTI a ATELIER STARZAK STREBICKI.

Cílem soutěže bylo navrhnout dostavbu školního areálu s ohledem na demografické prognózy města i okolních obcí, protože kapacita stávajících budov je nedostatečná. Plánovaná dostavba proto zahrnuje kmenové a odborné učebny, novou jídelnu s kuchyní a další nezbytné zázemí pro žáky a učitele. Město zároveň předpokládá, že se do nového objektu přesune i výuka hudebních oborů základní umělecké školy. Soutěž se zaměřila i na celkovou koncepci školního areálu, včetně umístění atletického oválu a dalších venkovních sportovišť, po nichž je dlouhodobě velká poptávka.

Porota složená ze zástupců města a nezávislých architektů na vítězném návrhu oceňu-

je komplexnost řešení, které přináší novou kvalitu nejen školnímu areálu, ale i celému týneckému sídlišti. Návrh přesouvá stávající parkoviště a na jeho místě vytváří hodnotný veřejný prostor, který přispěje k celkové kultivaci okolí. Na tento prostor navazuje rozšířený školní dvůr se sportovní zónou a stávajícím lipovým stromoadím, které představuje těžko nahraditelnou krajinářskou hodnotu. Kladně bylo rovněž hodnoceno promyšlené řešení etapizace, které umožní zachovat provoz stávající kuchyně a jídelny po celou dobu výstavby.

Za velmi zdařilý považuje porota i prostorový koncept přístavby, který členěním na půlpatra přirozeně reaguje na stoupající terén a zároveň účelně strukturuje vnitřní prostor. Uspořádání kmenových učeben do tzv. klastrů navíc podpoří současné výukové trendy. Návrh díky kompaktnímu hmotovému řešení umožňuje realizaci ve vysokém energetickém standardu, čímž plně odpovídá představám města.

Soutěž byla vyhlášena jako užší. V první fázi porota vybrala z 38 žádostí o účast celkem 8 architektonických ateliérů, které následně zpracovaly soutěžní návrhy. Na druhém místě skončil návrh studia Aoc architekti a na třetím návrh od svobodová blaha architekti. Všechny posuzované návrhy jsou zveřejněny

v soutěžním katalogu na webu města a jsou představeny na výstavě, která probíhá v budově městského úřadu.

Město nyní jedná s oceněným týmem architektů o zakázce na zpracování projektové dokumentace. Zároveň předpokládá, že alespoň na část nákladů na zpracování projektové dokumentace a samotnou stavbu by mohlo získat dotaci.

Město Týnec nad Sázavou na přípravě soutěže spolupracovalo s Českou komorou architektů a společností CBArchitektura, která v loňském roce dostala prestižní cenu za výjimečný počín České ceny za architekturu. Soutěž o návrh je odbornou veřejností vnímána jako nejlepší a nejtransparentnější způsob zadání na projekt veřejné stavby a je doporučována vládním dokumentem Politika architektury a stavební kultury ČR.

Věra Velková, Petr Drahoňovský

Na zahradě Hotelu Týnec vznikla nová kolárna

Kde v Týnci nad Sázavou bezpečně zaparkovat nebo uschovat kolo? Je ve městě nabíjecí stanice elektrokol? Na tyto otázky už lze odpovědět kladně – v nové kolárně na zahradě Hotelu Týnec umístěném v budově bývalé

manufaktury na kameninu. Ve stojanech IKS ONE od firmy URBANIA, které jsou konstruovány tak, aby nedocházelo k poškození výpletů či oděrům, lze zaparkovat až 24 kol. K dispozici jsou tu také dvě rychlonabíjecí stanice MYBOX od firmy MEXTA vybavené nabíjením prostřednictvím připojených nabíjecích kabelů (2x univerzální, 1x Bosch, 1x Shimano) a 1x prostřednictvím jištěné zásuvky 230 V. V rámci kolárny lze kola také servisovat, v těsném sousedství je pak prostor pro jejich případné umytí.

Kolárna je k dispozici všem návštěvníkům města. O její provoz se stará Turistické informační centrum Týnec nad Sázavou, kde se

dá také občerstvit, doplnit osobní energii či dokonce přespat před další cestou po některé z cyklotras, třeba Posázavské nebo mezinárodní Greenways Praha–Viedeň.

Moderní kolárna o ploše 45 m² je postavena jako ocelová konstrukce s extenzivní zelenou střechou tvořenou rozchodníky. Autory architektonického řešení jsou Kamila a Jan Davidovi. Stavbu realizovala firma BENE-SOLAR s.r.o. Celkové náklady na realizaci dosáhly 3,358 milionu Kč. Město Týnec nad Sázavou na stavbu získalo dotaci 1 milion Kč od Středočeského kraje z fondu podpory doprovodné infrastruktury cestovního ruchu.

jt

Postupičtí hasiči mají novou cisternu

Jsou kouzla, která si nejen pohádkoví rytíři, ale i obec, jako je ta naše, mohou dovolit jen jednou za 100 let. Tím našim se stalo na sklonku letošního léta pořízení nové cisterny TATRA TERRA pro jednotku SDH Postupice.

Náš hasičský sbor má v obci dlouholetou tradici. Jeho vznik byl vyvolán potřebou lepšího zvládnutí mimořádných událostí, jako byly požáry, povodně a další události, které dopadaly na majek a životy postupických občanů. Z tohoto důvodu se občané sešli a založili 27. prosince 1885 sbor dobrovolných hasičů. Důvodem bylo i to, že v nejbližším okolí neexistoval žádný podobný sbor. V preambuli založeného sboru bylo zdůrazněno „dobrovolné a ve prospěch občanů“. Což znamenalo (a znamená dodnes) pro členy sboru být připraven k záchranné akci ve dne i v noci. V roce 1889 sbor zakoupil hasičskou stříkačku a v roce 1924 první motorovou stříkačku. Od té doby pak postupně obec v různých intervalech vybavovala sbor další technikou. V roce 2002 byli členové místního sboru zařazeni do záškolní jednotky a zároveň se jednotka stala záložnou jednotkou v systému IZS. V roce 2007 získali naši dobrovolní hasiči cisternou automobilovou stříkačku 25K Liaz z Hořovic (již nevyhovující pro profesionální sbor, ale pro „dobráky“ ještě více než dobrá), která sloužila dodnes.

Náš sbor je v současné době velice aktivní a akceschopný nejen ve svém bezprostřed-

ním okolí, ale bývá vyslán i mimo „svůj“ hasební obvod. A liazka se začala stávat díky zvýšenému provozu postupně poruchovou, finančně náročnou na údržbu a provoz.

Splněný sen

Touha po novém a modernějším voze byla čím dál větší. Obec sama by si nemohla dovolit ufinancovat jeho koupi, a tak vzhledem k tomu, že se naskytla možnost požádat o dotace, se rozhodla pokusit se získat prostředky z jiných zdrojů a v případě úspěchu zakoupit cisternu novou. A podařilo se. Díky vynikající spolupráci s manažerkou DSO Chupos Janou Kovářovou, která se postarala o veškerou administrativu spojenou s projektovými žádostmi, se podařilo obci Postupice získat 1 milion Kč z Fondu dobrovolných hasičů a složek IZS Středočeského kraje a 4 miliony Kč z programu Dotace pro jednotky SDH obcí z Ministerstva vnitra. Zbývalo z obecního rozpočtu doplatit „jen“ zbývajících 6 milionů Kč a nová TATRA TERRA CAS mohla být naše. Samozřejmě od prvotní myšlenky do realizace proces probíhal téměř dva roky, ale vyplatilo se počkat.

V září jsme na místním hasičském cvičišti mohli slavnostně přivítat novou, plně vybavenou moderní cisternu. Této události se zúčastnilo ještě dalších 14 jednotek jak okolních, tak i vzdálenějších dobrovolných i profesionálních sborů se svojí technikou. Přehlídka vozového parku byla opravdu velkolepá. Slavnostní program byl zahájen žehnáním vozu, které provedl dp. ThLic. A. Košmídek. Během slavnostního odpoledne byly předány ještě pamětní listy a plakety všem zúčastněným sborům i hostům. Byli oceněni místní hasiči a hasičky za

činnost i za zásluhy. Zbytek odpoledne se nesl v duchu sousedského setkání a popovídání, při dobrém jídle a pití, za doprovodu kapely Tulačka ze Struhařova a později pak i DJ A. Jůzy, který svou hudební produkcí dokázal roztančit provizorní parket ve velkém stylu.

A co k tomu závěrem? Bylo by jistě přáním nás všech, aby našim „dobrákům“ sloužilo nové vozidlo dobře a dlouho, aby s ním vyjížděli pokud možno pouze k drobným zásahům, kdy nepůjde přímo o lidské životy. Aby pořízení tohoto moderního vozu podpořilo ještě více jejich zájem a aktivitu, která je v obci dobře vidět. A to nejen v případě výjezdů k mimořádným událostem, ale i zapojením do společenského života v obci (rozsvícení vánočního stromu, vepřové hody, stavění máje, pálení čarodějnic apod.). To vše bez nároku na odměnu, na úkor svého volného času, a tím i s velkou tolerancí jejich rodin. Teď už chybí jen, aby si tito aktivní dobrovolníci postupně začali vychovávat své následovníky, kterým budou předávat své znalosti, zkušenosti i tuto novou cisternu. Protože, nic naplat, díky takové investici bude muset opět sloužit více generacím.

Jana Jíšová, místostarostka obce Postupice

Hornické setkání v Jílovém v duchu odvahy, pohostinnosti a nových přátelství

Druhý víkend v září hostilo královské zlato-horní město Jílové u Prahy 28. ročník mezinárodního setkání hornických měst a obcí. Tradice těchto setkání byla zahájena v roce 1997 po pádu železné opony a umožnila navázání mezinárodních kontaktů a posílila spolkovou činnost v České republice. Akce, kterou více než rok pečlivě připravovali starosta Pavel Pešek se zástupci města a společně s Regionálním muzeem v Jílovém u Prahy, symbolizuje dlouhodobé snahy o zachování a propagaci hornické kultury. Účastníci přijeli z různých koutů České republiky, Slovenska, Polska, Itálie a Německa.

I přes extrémní deště a následné záplavy, které překvapily organizátory i účastníky, rozhodl starosta Pavel Pešek pokračovat v akci. Toto rozhodnutí ukázalo nejen odvahu, ale i nezlomného ducha celé komunity, která se nedala odradit nepřízní počasí. Bohužel však musely být zrušeny veškeré venkovní aktivity, včetně tradiční hornické parády (pochod městem v hornických uniformách) a středověkých slavností, které se měly konat v parku za muzeem. Vnitřní prostory Regionálního muzea v Jílovém tak poskytly příjemné útočiště pro bohatý program. Účastníci si prohlédli novou expozici zlata, užili si sobotní bohatou snídani se starostou a ředitelkou muzea, v sále konírný zhlédli alchymistickou show Edwarda Kellyho a divadelní představení místních ochotníků „O zlatém šlojiří“. Všechny tyto akce přispěly k udržení pozitivní atmosféry.

Mimo muzeum probíhal tradiční program každoročních setkání, jako byla dopolední hornická mše v kostele sv. Vojtěcha a odpolední udílení cen Český Permon za přínos

k popularizaci a udržování hornických tradic. Pro nejdůležitější byla připravena možnost návštěvy nedalekých štol spojených s těžbou zlata, ke kterým pravidelně zajížděl autobus.

I přes vytrvalý déšť, který ovlivnil některé plánované aktivity, byla akce hodnocena kladně. Nová přátelství a kontakty, které vznikly, jsou důkazem, že tradice hornictví je stále živá a že společenství, i přes překážky, dokáže najít cesty, jak společně oslavit své dědictví. Horníci, známí svou zoceleností a veselou povahou, si víkend užili a těší se na další setkání, které se bude konat v Bilíně. Doufejme, že jim počasí bude více přát.

V Jílovém jako vzpomínka na akci zůstal „hunt“ – hornický vozík umístěný na kruhovém objezdu na Radlíku –, který tak bude i nadále připomínat, že vjíždíte do hornického města.

Zdař Bůh!

Šárka Juřinová, foto archiv města Jílové

Studijní návštěva projektu PROMOTER v Bystřici

Ve dnech 10. až 12. září navštívili účastníci projektu PROMOTER v rámci studijní návštěvy město Bystřice. Projekt PROMOTER je mezinárodní projekt zaměřený na téma udržitelné mobility a obnovitelných zdrojů energie. Účastníci projektu, v tomto případě z Itálie, Španělska, Portugalska, Finska, Belgie, Lotyšska, Maďarska a Rumunska, v rámci projektu realizují své individuální projekty na regionální úrovni a zároveň mezi sebou sdílí tzv. dobrou praxi, tj. zkušenosti skrze již hotové projekty. Českou republiku v PROMOTERu reprezentuje Bystřice společně s DEX Innovation Centre.

Dva dny přednášek a prezentací zahájil Michal Hošík, starosta města Bystřice, přivítáním hostů nejen v České republice, ale i v nově zrekonstruovaném Komunitním centru. Následovaly přednášky na téma energetického managementu a odpadového hospodářství v Bystřici, které přednesli Michaela Kaprálková za město Bystřice a Tomáš Semrád za Technické služby s. r. o. Vzájemnou spolupráci obcí v oblasti dotací a energetického poradenství představili zástupci MAS Posázaví Jan Dvořák a Martina Höhnová. Dopolední část završila přednáška společnosti Cytia v čele s Dominikem Janíkem a jeho kolegou Ondřejem Rychterem týkající se zavedení systému poptávkové veřejné dopravy, tzv. Digital Demand Responsive Transport (DDRT), který bude v nejbližší době spuštěn v Bystřici.

Odpolední blok otevřel Ludvík Rutar, který představil projekt bioplynové stanice v Příbyšicích, kam se následně i hosté odjeli osobně podívat. Poslední v řadě prezentací prv-

ního dne bylo představení ENERbank® systému vytápění a chlazení využitého v nové budově KVARTO s.r.o. v Bystřici. O systému promluvil Ondřej Zemánek a zjednodušeně se dá říci, že tento systém funguje na principu ukládání energie získané ze slunečního záření do podlaží budovy pomocí energetických jehel. Jedná se o značně inovativní technologii, v celé ČR je použita zatím pouze v Bystřici, ale její využití i v jiných částech Evropy je možné.

Druhý den se účastníci přesunuli do Buštěhradu, kde sídlí Univerzitní centrum energeticky efektivních budov ČVUT v Praze. Po budově účastníky provedl Jan Špale, ukázal některá testovací zařízení a vysvětlil fungování budovy. Na téma energeticky efektivních budov pak navázali jeho kolegové

Vojtěch Zavřel s prezentací o energetické flexibilitě a Kristián Prokůpek, který prezentoval téma řízení budov. Přednášky na téma dopravy zahájil Michal Beránek s projektem PID Lítačka, který se zaměřil na multimodální plánování tras ve veřejné dopravě, a pokračoval Michal Měřínský s informací o testování vodíkových autobusů, které se mají stát budoucností veřejné dopravy ve Středočeském kraji. Významnou inspirací pro účastníky byla i prezentace Milana Kazdy, starosty Kněžic, který přiblížil, jak se jeho obec stala energeticky soběstačnou.

Poslední den návštěvy se konal workshop, kde se diskutovalo o představených projektech a jejich možnosti implementace v regionech, z nichž účastníci akce pocházejí.

Michaela Kaprálková

Komunitní centrum Bystřice: Nové srdce města ožilo

V polovině září bylo v Bystřici slavnostně otevřeno nové komunitní centrum. Ve třech nadzemních patrech láká k návštěvě společenských prostor a kluboven pro jednotlivé spolky. V přízemí se nachází prostorný společenský sál určený pro veřejná setkávání, hudební produkce a rodinné oslavy. Ze sálu je možné vstoupit do přilehlého salónku s kuchyňkou, odkud je vstup na venkovní terasu. V zadní části budovy jsou oddělené prostory pro sociálního pracovníka – zaměstnance projektu Obce blíže lidem.

Do prvního patra se v průběhu prázdnin přestěhovala městská knihovna. V pravé části od vchodu jsou prostory dětského oddělení včetně prostor určených pro pořádání přednášek, besed a audiovizuální produkce. Vstupní levá část knihovny slouží pro registraci, vrácení a výpůjčky knih a především jsou zde umístěny knihy a časopisy pro dospělé čtenáře. Na konci chodby jsou také prostory depozitáře a archivu.

Druhé patro je určeno pro činnost spolků. Tady byla zřízena herna, jednotlivé klubovny včetně nezbytného hygienického a technického zázemí a vznikl zde také tolik potřebný krizový byt. Krizový byt bude provozován jen v době neštěstí, a to příležitostně a krátko-

době. Veřejně přístupná je i venkovní terasa s výhledem na parkoviště a přilehlé sídliště.

Celá budova je bezbariérová, energeticky vyhovující, doplněná bezpečnostním zařízením, internetem a fotovoltaickými panely. Při vstupu do budovy je kancelář provozního zaměstnance.

Vedle budovy vzniklo parkoviště se stáním pro 68 osobních automobilů a jednoho autobusu. Je vybaveno i dobíjecí stanicí pro elektromobily. Na parkovišti a kolem komunitního centra bylo realizováno veřejné osvětlení a vysazena zeleň.

Celkové náklady stavby byly odhadovány na 70 milionů korun. Státní fond podpory investic na ni městu poskytl dotaci 27 milionů korun, 22 milionů korun pokryla bezúročná půjčka. Další dotace ve výši několika milionů korun byla získána ze Státního zemědělského a intervenčního fondu na vnitřní vybavení budovy. Díky tomu se jedná o jednu z největších investic města v posledních desetiletích.

Touto stavbou vzniklo v Bystřici zařízení, kde se setkává a bude setkávat bystrčická komunita. Naším občanům jsou zde nabízeny vzdělávací, kulturní, relaxační a sociální aktivity s cílem vytvářet nové vztahy, mezigenerační propojení a zlepšovat sociální postavení jednotlivců ve společnosti. Následný provoz budovy zajišťuje pro město Bystřice příspěvková organizace MKIC Bystřice a jak řekl starosta města M. Hodík: „Věřím, že každý z vás si zde najde své místo. Těším se, že společně vdechneme život tomuto novému srdci našeho města.“

Ohlédnutí za historií budovy

Budova komunitního centra byla původně provozní budovou Jednotného zemědělského družstva (JZD) Bystřice. Do provozu byla uvedena 1. listopadu 1982. V přízemí se nacházela kuchyň, zázemí a jídelna, ve druhém a třetím patře byly kanceláře, velká zasedací místnost, telefonní ústředna a archiv. V oddělené části budovy počítal projekt ještě se dvěma místnostmi pro příležitostné ubytování brigádníků.

V roce 1993 se JZD Bystřice přeměnilo na obchodní firmu Družstvo pro zemědělskou výrobu NOVA, jejíž nástupnická organizace DZV NOVA a. s. v roce 2011 změnila své sídlo a přestěhovala se do Petrovic. Opuštěnou administrativní budovu v Bystřici nabídla k odkupu městu Bystřice. Ten zastupitelé schválili v srpnu 2012 a o dva roky později rozhodli přeměnit ji v komunitní volnočasové centrum. K tomuto cíli však vedla ještě dlouhá cesta. Stavební rozhodnutí pro projekt „Změna stavby a adaptace bývalé budovy JZD na komunitní centrum Bystřice“ získalo město až v roce 2020.

jt s využitím textu místostarosty

Daniela Štěpánka,

foto Jan Mikulecký a Denisa Říhová

Sdílená kola v Benešově – počet pravidelných uživatelů pořád roste

Benešov se může pochlubit moderním systémem sdílených kol, který je ve městě dostupný už druhým rokem. Uživatelé zde mají k dispozici 80 kol na 26 stanicích a za prvních 15 minut každé jízdy nic neplatí – tento čas jim město Benešov dotuje.

Radnice si od pilotní sezóny v roce 2023 slíbila rozšíření nabídky udržitelné městské dopravy a statistiky po prvních sedmi měsících provozu potvrdily, že obyvatelé i návštěvníci města mají o službu velký zá-

jem. Vedení města tedy bez váhání poptalo kola i na současnou sezónu, provoz prodloužilo o další měsíc, do systému přidalo na přání uživatelů nová stanoviště a rozšířilo i „kolový park“ z 50 kusů na 80.

Sdílená kola jsou ideálním řešením pro krátké přesuny, ať už se jedná o cestu do práce, na nákupy nebo jen příjemnou projíždku na čerstvém vzduchu. Z hlediska dopravy jde o ekologický, pohodlný a pružný způsob pohybu. Uživatelé si mohou snadno stáhnout mobilní aplikaci Nextbike, kde se zaregistrují a půjčí si kolo z jedné z mnoha stanic rozmístěných po městě. Po dokončení jízdy stačí kolo na jakoukoliv stanici zase vrátit.

Registrovaných uživatelů je v Benešově téměř 3800 a číslo stále roste. Od zahájení projektu byla kola půjčena více než 34 tisíc krát.

Mezi nejoblíbenější stanice pro půjčování kol patří vlakové nádraží, následované stanicemi Pražská, U Černého koně, Antuškova

a Sladovka (workout hřiště). „Vypozorovali jsme, že místní službu využívají na krátké jízdy po městě, a předpokládáme, že se tedy přesouvají např. do zaměstnání, na pochůzky či za kulturními a sportovními akcemi,“ doplňuje Jakub Hostek, místostarosta města Benešova, s tím, že podíl výpůjček trvajících do 15 minut dosahuje 95 %. Dotování služby tedy hraje významnou roli v motivaci uživatelů kola využívat a podílet se tak na rozvoji udržitelné městské mobility. Benešovská radnice do sdílených kol letos investovala 1,6 milionu korun.

Spolu se sdílenými koly město Benešov financuje také městskou hromadnou dopravu, kterou cestující využívají zcela zdarma. Díky částce 22 milionů korun ročně v Benešově v pracovním týdnu jezdí pět žlutomodrých autobusů na šesti linkách. Nejvyužívanější je služba v ranních hodinách, kdy jezdí primárně školní děti. Systém je ovšem rovnoměrně využíván po celý den a autobusy každý den přepraví okolo 2600 cestujících.

Tereza Lípová

OA Neveklov: Začínáme v tempu

Žáci Obchodní akademie Neveklov v novém školním roce tradičně nemyslí pouze na sebe, ale pomáhají svému okolí. Ocenit je třeba přístup našich nejmladších – žáků prvních ročníků.

Neveklov není žádné velké město. Jeho obyvatelé většinou za práci dojíždějí. Přesto se žákům obchodní akademie daří oslovovat veřejnost a zapojovat ji do sbírek, kterých se účastníme. Září tradičně přináší finanční sbírku **Život dětem**. S chutí se zapojují i naši studenti. V letošním ročníku do terénu vyrazily hned dvě dvojice. Navštívily nejen centrum Neveklova, ale i sousední základní školu. Po návratu Nela s nadšením sdělovala: „To bylo naprosto super. Máme

téměř všechny přívěsky pryč! Potřebujeme další!“ A v tu chvíli začali přibíhat žáci naší školy. Sběrka probíhala v době, kdy některé části republiky byly sužovány záplavami. Organizátor sbírky pružně zareagoval a vybrané peníze poputují nemocným dětem ze zaplavených oblastí. I toto jeho rozhodnutí se stalo velice motivačním.

Další akcí, do které se žáci zapojili, byla podzimní kampaň **Uklidíme Česko**. Opět tradičně, ve spolupráci s Městským úřadem Neveklov, žáci vyrazili do ulic, koutů a zákoutí Neveklova. A tady se vyznamenali svou pilou a aktivitou naši nejmladší, prváci. Objevovali, co všechno dokáží lidé odložit do přírody. A nebyly to pouze drobnosti v podobě papírů, ale i předměty rozměr-

nější – stará koloběžka, staré gummy, kusy železa. Pytle se rychle plnily a brzy nastala atmosféra: kdo nasbírá víc, kdo získá zajímavější „úlovek“... Na druhou stranu také nahlas zazněla věta: „To je hrůza, ti lidé jsou ale p... Copak nevědí, kam dávat odpad? Kdo to má uklízet?“ A to je asi hlavní cíl celé akce. Uvědomit si, jak snadné je odhodit zbytečnou věc na ulici, ale jak náročné je všechno uklidit.

A nezastavujeme... Město Neveklov nás pozvalo na den otevřených dveří do nového domu komunitních služeb Sýkorka. Pomalu se chystáme na listopadovou sbírku šatstva, obuvi a drobných předmětů do domácnosti pro Charitu Broumov – tradičně proběhne v den podzimních třídních schůzek. Přinést doma již nepotřebné věci tak může každý, i ti ze vzdálenějších končin.

Zapojení jsme také do projektu **KROKUS**. Cibulky, z nichž vyrostou na jaře krásné žluté kvítky připomínající dětské oběti válek, již dorazily do školy. Žáci je zasadí sami a příběhy, které při té příležitosti zaznívají, jsou mnohdy hodně mrazivé.

Je skvělé vědět, že naši žáci mají srdce na správném místě.

Miroslava Hulanová

Sázavští baráčníci oslavili 90 let

Na začátku října se v Sázavě uskutečnilo baráčnícké sezení, které bylo oslavou 90. výročí založení zdejší České obce baráčníků. Oslav se kromě zástupců Veleobce a Župy zúčastnili i sousedé a tetičky z Mirošovic, Soběslavi, Zvánovic, Přestavlk, Ondřejova, Senohrab, Kolína, Hvězdonic a Struhařova. Součástí oslav byl i průvod, Česká beseda a hudební vystoupení na náměstí Voskovce a Wericha.

Velkými pomocníky malé členské základně baráčníků v Sázavě byly při oslavě členky Sázavské komunity 55+. Všem patří velké díky.

Anička G.

O Mrtvém moři v Tloskově, minerálech a cestujícím pejskovi

Co má společného floating, vzácné kameny a pes-cestovatel? Klienti Centra sociálních služeb (CSS) Tloskov by mohli vyprávět. Třeba o tom, jak se těší na malé „Mrtvé moře“, jehož účinky budou moci brzy okusit, kolik krásných minerálů našli během svých výprav do přírody nebo kam všude se dostal pejsek z jejich keramické dílny. Více prozradil v následujícím rozhovoru ředitel CSS Tloskov Matěj Lipský.

Mrtvé moře v Tloskově

CSS Tloskov nabídne svým klientům novou službu – floating, tedy hydroterapii v bazénu se slanou vodou. „Koncentrace soli ve vodě je vysoká, i když ne tak jako v Mrtvém moři. Umožňuje ale nadnášet ve stavu beztlíže. Využít se to může při rehabilitaci porúrazových stavů, léčbě kožních nemocí, chronické únavy i depresí,“ popsal Matěj Lipský. Nové zařízení v současnosti testují zaměstnanci a fyzioterapeuti, pak ho vyzkoušejí vytipoovaní klienti. Po plném uvedení do provozu by se v budoucnu za poplatek mohlo otevřít i pro veřejnost.

Podle Matěje Lipského bývá tento druh hydroterapie součástí wellness – slaná voda je většinou v uzavřené komoře, jakémsi „vajíčku“, což není vhodné pro lidi s klaustrofobií, kteří jsou i mezi klienty centra. Před lety zjistil, že v Německu floating „umí“ i v bazénu. Dlouho ale nemohli v Čechách najít nikoho, kdo by takový bazén dokázal vyrobit, a když se podařilo dát dohromady i finanční prostředky, přišel covid a válka na Ukrajině a ceny materiálů raketově vzrostly. „Ale nakonec se to povedlo, sehnali jsme hodně peněz od sponzorů, dostali jsme dotaci od Ministerstva práce a sociálních věcí, přidali vlastní zdroje a v současné době už bazén testujeme. Čeká nás ale ještě spousta práce, musíme například vyřešit slanost vody a její syčení minerály, zjistit, jak často terapii využívat, jak dlouho může být klient ve vodě... Nastavujeme to ve spolupráci s lékaři, rehabilitačními pracovníky, zdravotním personálem, fyzioterapeuty,“ popsal Matěj Lipský. Chystají na toto téma také dva výzkumy ve spolupráci s vysokými školami. S fyzioterapeutickou katedrou plánují zkoumat vliv slané vody na svalový tonus člověka, s Pedagogickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci se zaměří na to, jak může tato terapie ovlivnit kvalitu života klientů.

Muzeum minerálů

Další z terapií, kterou CSS Tloskov využívá, je tzv. geoterapie – léčba minerály. Výlety za nimi se staly už pravidelnou součástí života komunity. „Snažíme se tak klienty dostat od počítačů, tabletů a mobilů do přírody. Hlavním cílem tedy je pohyb na čerstvém vzduchu, práce s akomodací oka, adaptace v novém prostředí. Změnu lidé s postižením potřebují, proto s nimi vyrážíme pokaždé do jiné lokality. Máme průvodce a od začátku natáčíme z našich mineralogických exkurzí geovlogy,“ přiblížil Matěj Lipský.

Postupně se snaží uvést do života i původní myšlenku spojenou s hledáním minerálů, a to že se šikovnější a schopnější klienti naučí leštit, nebo alespoň tromlovat, kameny, které pak nabídnou k prodeji. Časem by mohli udělat chráněnou dílnu nebo sociální podnik, což by přispělo ke zvýšení sebevědomí a prestiže klientů a mohlo by se to stát jejich životní náplní.

„Už během exkurzí se stávalo, že klienti našli opravdu muzejní kus, nádherný kámen. A nastalo dilema – vzít jím ho je neetické, ale když jím ho necháme, je velká pravděpodobnost, že se kámen ztratí. Hledal jsem způsob, jak s tím naložit, a napadlo mě založit muzeum. Každý klient bude pyšný, že v něm má svůj kámen,“ řekl Matěj Lipský. Od ministerstva dostali dotaci na dílnu, v níž kameny pod dohledem školené pracovníce zpracovávají – leští je a tromlují, řezání nechávají z bezpečnostních důvodů na odbornících.

Podařilo se také vyřešit otázku, kam s kameny. Ve vestibulu zámku vznikne jejich muzeum. „Nechali jsme udělat skříň na exponáty v barokním duchu, vyměňujeme podlahu, vracíme tam křišťálové lustry. Stěny ozdobí krásné obrazy s dobovým nádechem, které vznikají v rámci arteterapie, položíme tam i koberec,“ popsal Matěj Lipský vznik expozice, která zároveň pomůže vrátit části zámku jeho původní podobu. Kromě minerálů v ní chtějí vystavit i exponáty připomínající historii Tloskova, třeba pečtidlo bývalých majitelů zdejšího panství Pachtů z Rájova, kachli pravděpodobně z 16. století nebo láhve z pivovaru, který zde kdysi fungoval.

Pes na cestách

Je jim sotva rok, ale už procestovali skoro celý svět – v pomyslném atlasu jim chybí zaškrtnout už jen místa věčného ledu a sněhu. Ale kdoví, i na tom už se prý pracuje. Jedno je však jisté – zima jim tam určitě nebude. Naši „cestovatelé“ mají totiž kabátek vypálený z hlíny. Říkat jim může každý, jak chce – Brok, Šaryk, Peggy, Rigoš, Punfa, Alík, Bublina, Žofka... „Druhé jméno“ ale mají společné: World Peace Dog, tedy Světový mírový pes. Narodili se v keramické dílně CSS Tloskov a jejich podoba je dílem zdejšího klienta Pepy. A po světě se jich toulá už na 300.

„Ahoj, vezmi mě na nějaké pěkné místo, vyfoť mě a nech mě tam pro ostatní“, stojí na cedulce, kterou má tento pes-světoběžník uvázanou kolem krku. A náhodní nálezcí jeho přání plní. Jejich přičiněním se tloskovští voříšci dostali do Jižní a Severní Ameriky, Afriky, Austrálie, Oceánie, byli mimo jiné na ostrovech Toga a Samoa, v Číně, Peru, Nepálu, Kašmíru, Belgii, Francii, Velké Británii, Irsku... Někdo tam pejska nechá, jiný ho vezme jako společníka na své další cesty. „Projel jsem s ním Norsko a Finsko a pak jsem ho nechal na jednom ostrově, kam je přístup jenom lodí. Položil jsem ho v lese do mechu a bylo pro mě dost těžké se s ním rozloučit. Ale už cestuje dál, našel ho nějaký dobrodruh a projel s ním kus Finska,“ řekl Matěj Lipský.

Právě on je „otcem myšlenky“. Při studiu psychologie jsem se v rámci postupové práce věnoval street artu – popsal jsem ho z psychologického hlediska, včetně komunity sprejerů. Líbily se mě hlavně plastiky, které se ilegálně umísťují do prostoru po celém světě. Na dvou místech v Praze se tehdy objevil plastový dráček. Myšlenka mě zaujala a po letech jsem ji chtěl aplikovat v Tloskově. Došlo mi, že máme nejen keramickou dílnu, kde klienti tvoří, ale i e-shop, kde bychom takový předmět mohli prodávat,“ popsal vznik projektu. Street art je ale podle něj velmi často ilegální, protože se umísťuje do prostoru bez povolení, a tohle s lidmi s postižením dělat nemohl. Když pak rodilý mluvčí Mark, který v Tloskově učí angličtinu, vzal jednoho keramického pejska do USA, vyfotil se s ním a nechal ho tam pro ostatní, nabraly věci rychlý spád.

Dobrodružství malého keramického pejska mohou zájemci sledovat na sociálních sítích pod hashtagy #worldpeacedog a #findclaydog.

jt

Sportovci CSS Tloskov závodili v Berlíně

Šest klientů Centra sociálních služeb (CSS) Tloskov si v září poměřilo své síly na 43. sportovních hrách v Berlíně. A v konkurenci tisícovky závodníků z Německa, Slovenska, Polska, Slovinska, Francie a Itálie se neztratili, a to doslovně. „Pochtivě trénují a na podobných akcích bývají považováni za profesionály, jejich výkony se velice cení. Snažíme se držet jejich důstojnost i úroveň, je to posilující pro všechny strany,“ řekla Radka Jiroušková, vedoucí Sdružení Sport CSS Tloskov.

Pestrá a inkluzivní mezinárodní sportovní událost zahrnovala disciplíny, jako je střelba na branku, hod na basketbalový koš, běh na 60 m, trať pro vozíčkáře, překážkový běh nebo vrh koulí. Vždy se však jednalo o hru a zábavu bez tlaku na výkon. Odměnou pro účastníky byly medaile a diplomy.

Podobná setkání mají podle Radky Jirouškové nejen sportovní, ale zejména kulturně-společenský náboj. „Je to milá akce, sportovní výkony nejsou to hlavní, spíše je to o bourání hranic. Naši sportovci se setkávají s lidmi cizojazyčně mluvícími, což je pro ně zajímavé, domlouvají se rukama nohama,

ale mají menší zábrany než my, jsou bezprostřední,“ dodala.

Cestování s klienty na takovou vzdálenost je podle ní logisticky složitější, snaží se proto pro ně připravit zajímavý program i mimo sportoviště. „Bydleli jsme v moderním industriálním hostelu na hranici bývalého Východního a Západního Berlína, takže jsme klientům vysvětlovali, co to byla Berlínská zeď. Bylo zajímavé vidět, co z ní zbylo, a zažít jiný svět,“ poznamenala.

Tloskovští klienti sportují rádi. Se soupeři si poměřují síly na speciálních olympiádách – jednu takovou CSS pravidelně pořádá na Nové Živohošti – ta nejbližší bude na konci května 2025. Ještě letos na podzim ale

budou mít dost příležitostí si zasportovat, třeba v oblíbené bocce nebo minifotbalu. „Pozveme i kamarády-sportovce z Benešova. Je to také takový ‚boj‘ mezi jednotlivými domácnostmi CSS Tloskov, v nichž klienti žijí. Každý dům má svůj tým,“ popsala Radka Jiroušková. A aby to byl sportovní souboj se vším, co k němu patří, nebudou chybět dresy, rozhodčí ani diplomy.

jt

Raná péče pomáhá dětem s postižením a jejich rodinám i sportem

Způsobů, jak pomoci dětem s postižením a podpořit je i jejich rodiny, je hodně. A nemusí to být vždy jen o odborných radách nebo penězích. Pomoci může třeba i sport – ale je pravda, že i v souvislosti s ním se obvykle hovoří o „výtežku“, tedy finanční pomoci. Za sportovními dobročinnými akcemi je však v první řadě třeba vidět obrovskou míru účasti a empatie, protože bez nich by nebylo ani oněch „korunek“. Příkladem bude Benešovský Běžecký Festival (BBF), jehož 10. ročník se uskutečnil v září. Od začátku je jeho součástí charitativní běh – podpořil už Mirka, Anežku, Matyáška, Elišku s Terezkou, Bedříška, Rozárku, Adámka, Emu a Elišku. A téměř vždy u toho byla i Raná péče Centra sociálních služeb (CSS) Tloskov a Nadační fond Zlatá Hvězda.

Letos BBF pomohl Barunce. „Cílem bylo pro ni získat 80 000 korun na speciální terapeutický kočárek. Barunka žije v Benešově a do sedmi let byla klientkou rané péče. V současnosti je ve škole s týdenním stacionářem a na víkendy a prázdniny se vrací domů. Aby se s maminkou a sestřičkou mohla vydat

do města, potřebuje nový, pevný kočárek, ideálně s motorem, který stojí 80 000 korun,“ uvedla vedoucí Rané péče CSS Tloskov PhDr. Radka Jiroušková. V rámci startovního charitativního běhu BBF se letos vybralo 26 000 korun, stejná částka byla i v pokladničce Nadačního fondu Zlatá hvězda, který sbírku pro Barunku zašlátil. Další peníze přidali návštěvníci Street Food festivalu v Poříčí nad Sázavou, takže se podařilo shromáždit téměř celou potřebnou částku.

„Na BBF nás podpořila i rodina Elišky, pro kterou jsme běželi loni – sama Eliška zvládla s tatínkem, maminkou i sestřičkou náročnější trasu dlouhou 1,3 kilometru. Byla s námi také Ema, další z podpořených dětí, zapojili se i přátelé, takže náš tým v různých trikách byl v ulicích Benešova vidět,“ popsala Radka Jiroušková. Připomněla, že pro Elišku se ve spolupráci s organizací Rytmus s.r.o. podařilo na několik dní v týdnu zajistit osobní asistenci a ulehčit tak rodině. „Jsme rádi, že raná péče propojuje různé typy sociálních služeb a podporu pro rodiny klientů, protože školní věk dětí je pro ně těžký a volnočasové aktivity pro naše malé školáčky téměř nejsou,“ dodala Radka Jiroušková.

O rané péči

Raná péče je bezplatná terénní sociální služba, která podporuje rodiny, jimž se narodilo dítě s postižením, nebo které pečují o dítě do 7 let s opožděným nebo ohroženým vývojem. Poradci rané péče – speciální pedagogové s vysokoškolským vzděláním – do nich dojíždějí, s dítětem individuálně pra-

cují, půjčují mu hračky a pomůcky, které potřebuje, a rodině poskytují také sociální a finanční poradenství. Raná péče je pouze podpůrnou, sociální a speciálně pedagogickou, ne lékařskou službou. Jejím cílem je, aby rodiče vyhledali pomoc včas. A aby rodina dítěte s postižením žila co možná nejpohodlnější život a měla rovnocenný přístup ke všem životním příležitostem jako kdokoli jiný.

Jednou z aktivit Rané péče CSS Tloskov je tradiční listopadová Konference, která bývá platformou pro výměnu zkušeností mezi odborníky. „Chceme, aby se navzájem poznali, aby věděli, kam posílat děti, které potřebují specifickou podporu. Poradenství se rozšiřuje, ale nabídka služeb poptávku nepokryje, pro rodiny je důležitá praktická práce s dítětem,“ posteskla si Radka Jiroušková. Letošními hosty konference budou ředitel Dětského centra Chocerady MUDr. Pavel Biskup, dětská lékařka a genetička MUDr. Elsa Zemánková, psychoterapeut Bc. Jan Kolářský, Dis., a speciální pedagog Mgr. Kateřina Cingl, která se zabývá komunikací s malými dětmi pomocí gest. „Z našeho pohledu je to velice důležité nejen pro rodiče, ale i pro učitelky a asistentky, pořád přetrvává názor, že když se dítě bude dorozumívat rukama, nebude chtít mluvit, ale to je již vyvrácený mýtus,“ dodala Radka Jiroušková. Konference připomeneme také 65. výročí CSS Tloskov, které nabízí pomoc všem, kteří se díky svému handicapu, zejména mentálnímu postižení, ocitli v nepříznivé životní situaci.

jt

Na návštěvě v Chlístově

Je mu bezmála 700 let, zažil násilné vystěhování za druhé světové války, patřil pod Konopiště i Benešov, od roku 1990 je znovu samostatný – tak by se dala ve stručnosti shrnout historie Chlístova s částmi Racke a Žabovřesky. Obec ležící na dohled od Benešova se s osudem uměla statečně poprat a v současnosti je vyhledávanou adresou. Jak jinak si vysvětlit, že v posledních dvou desetiletích se počet jejích obyvatel zvýšil z původních 314 na nyní asi 450. A pro většinu „nových“ se stala domovem se vším všudy.

Nárůst počtu obyvatel jde ze 70 procent za Žabovřesky, kde vyrostlo hodně nových rodinných domů. „Jsem moc rád, že z 90 procent se u nás přihlásili k trvalému pobytu, za což jim moc děkuju, protože významně podpořili obecní rozpočet,“ říká starosta Bohumil Rataj. Příjmy obce jsou totiž z největší části určeny zákonem o rozpočtovém určení daní, které je vázáno na počet obyvatel. A bez dostatečných příjmů by obec nemohla investovat, tedy vytvářet dobré podmínky pro život svých občanů.

Vodovod, kanalizace, mostek i hřiště

„Na malých obcích se musíme chovat zodpovědně, na co si nenašetříme, to nemáme. Musím říct, že obecně nepodporuju dotace, hlavně ty, které nemají smysl, třeba cyklostezka odnikud nikam. Plánujeme ale spoustu projektů, kde se bez dotace neobejdeme, náš roční rozpočet je kolem 9,5 milionu korun. Stavba vodovodu a kanalizace, kterou připravujeme ve spolupráci s městem Benešov, má rozpočet kolem 70 milionů korun, a to by bylo nad sílu obce. Na to navážou nové komunikace, takže pokud se to všechno podaří zrealizovat, bude obec na dalších 40 až 50 let zajištěna,“ řekl starosta. Vodovod povede přes Pomněnice na Racke, do Chlístova, Žabovřesky, Bukové Lhoty, Vidlákovy Lhoty a Úročnice. Systém odvodu splaškových vod je plánován obdobně, ale s tím, že v Žabovřeskách by se využila a rozšířila stávající čistírna, z Chlístova a Racku by kanalizace byla svedena do přečerpávací nádrže na Racku a odtud by šla pod tlakem do benešovské čistírny odpadních vod.

Příští rok obec plánuje také velkou opravu mostu na Racku, který dosluhuje. Náklady jsou odhadovány na 4 až 5 milionů korun. V Chlístově se také vybuduje nové multifunkční hřiště s polyuretanovým povrchem – s pokrytím nákladů ve výši 2,2 milionu korun pomůže dotace 1,4 milionu korun z programu

Společná zemědělská politika (SZP), kterou obec získala přes MAS Posázaví. „V současnosti tady mají obyvatelé k dispozici šterkový plácek a na Racku máme hřiště na pronajatém pozemku,“ přiblížil starosta. Na hřišti v Racku mají stavební buňku, kterou pro svou činnost využívají místní spolky. K dispozici mají také hasičárnu nebo malý sál a hernu v rekonstruované staré škole v Chlístově, v níž našel azyl také obecní úřad a knihovna. Školu obec před třemi roky kompletně zrekonstruovala za asi osm milionů korun. „Našetřili jsme si na to, zvládli jsme to bez dotace,“ poznamenal starosta. Ve funkci je čtvrté volební období, stejně jako podstatná část zastupitelů. „V práci tak můžeme kontinuálně pokračovat. A těm, co přijdou po nás, obec předáme s čistým štítem,“ poznamenal.

Past na řidiče? Ale jenom na ty neukázněné

Chlístov rozděluje silnice II/106 z Benešova do Týnce nad Sázavou. Spojení s místní částí Racke problémem není. Žabovřesky ale leží na druhé straně frekventované cesty. Situaci ještě zkomplikuje plánovaná stavba přivaděče budoucí dálnice D3, i když by její součástí měla být stavba mostu a lávky pro pěší. „Podél týnecké cesty jsme v Chlístově postavili chodník a autobusové zastávky, získali jsme na to dotaci z Fondu dopravní infrastruktury. Snažili jsme se tím zvýšit bezpečnost chodců, ale nakonec jsme tam museli dát i radar měřící rychlost aut. Lidé nám to mají dodnes za zlé, ale kdyby všichni dodržovali předpisy, obešli bychom se bez radarů,“ konstatoval starosta.

Čarodějnice, Mikuláš, Vánoce...

Starosta si pochvaluje i tradiční život v obci – jeho součástí je řada společenských akcí, například pálení čarodějnic, jarní úklid, loučení s prázdninami, sv. Martin s lampiono-

vým průvodem, Mikuláš, rozsvícení vánočního stromku... „Jednotlivé místní části se v pořádání akcí střídají, nechceme si konkurovat, chceme lidi přitáhnout, ne rozdělit,“ dodal starosta. Komunitní život se podle něj daří udržovat díky odhodlání a obětavosti několika jedinců. Vyzdvihl například činnost spolku Rackováci nebo chlístovských maminek. Uvítal by ale zapojení i dalších obyvatel. „Kdo ale nechce dělat, nepřidá se. A já tu nejsem od toho, abych lidi usměrňoval, mohu jim dát nějakou vizi, mantinely, říct „přijďte s nápadem a domluvíme se“. Může se taky stát, že třeba rok, dva neuděláme žádnou akci a ušetříme si peníze na nějakou větší,“ popsal Bohumil Rataj.

Z historie obce

První záznam o obcích Chlístov a Žabovřesky je z roku 1342. Chlístov (původně Chlistov) patřil až do 50. let 20. století k obci Konopiště, poté byl samostatný a od 1. ledna 1980 byl spolu se svými částmi Racke a Žabovřesky součástí města Benešov. Samostatnost znovu získal 23. listopadu 1990. Za druhé světové války se ves stala součástí vojenského cvičiště SS a její obyvatelé se museli vystěhovat.

Žabovřesky před první světovou válkou z větší části vlastnil arcivévoda Ferdinand d'Este, který dal stavebními úpravami osadě ráz alpské vesnice. V obecní kronice na to pamětníci vzpomínají takto: „V největším lesku byly Žabovřesky před návštěvou německého císaře Viléma v roce 1914. Tehdy byly cesty pískem vysypány, na návsi trávníky, po mezích u cest a všude, kam oko pohlédlo, skupiny ozdobných keřů a stromů. Císař prohlásil Žabovřesky za nejkrásnější vesnici v Evropě.“

Na Racku, který leží u Konopištského potoka, byl původně jen mlýn a jednoduchá pila. Po první světové válce objekt koupilo Družstvo legionářů. Mlýn záhy vyhořel, noví majitelé ho obnovili, přistavěli strojní truhlárnu a katr, zřídili pekárnu a založili cihelnu. Pro své členy postavili postupně několik obytných domů. Mlýn je v současnosti ve vlastnictví soukromé prosperující firmy Metalik s.r.o. Během první republiky založili v romantickém údolí potoka trampové srubovou osadu „Měsíční údolí“, která je dodnes vyhlášeným cílem turistů.

jt

Svět železnice Dalecký pobaví malé i velké návštěvníky

Místo záhonů s mrkví, rajčaty nebo kytkami je tu trávník s modelovou tratí, miniaturními mosty, zastávkami i malým rybníčkem. Prostě ráj nadšenců železnice, který na pár desítkách metrů čtverečních zahrady u rodinného domu v Hodějovské ulici v Benešově začal před deseti lety budovat Jiří Dalecký s otcem. Před čtyřmi lety do něj poprvé nechali nahlédnout i veřejnost – a od té doby jejich Světem železnice prošlo bezmála 2500 lidí. Prošlo nebo se i projelo, protože kromě modelové železnice tu mají také „pětipalcovku“, po které se zájemci mohou svést. Návštěvu je ale nutné si předem objednat.

„V naší soukromé železnici provozujeme dva rozchody – menší modelové ‚géčko‘ a větší ‚pětipalcovku‘,“ vypráví Jiří Dalecký. O vláčky a vše kolem nich se díky svému otci zajímal od malička. Logicky se pak asi ve 25 letech přidal ke spolku Posázavský Pacifik, který se stará o záchranu a propagaci stejnojmenné legendární trati. A před 10 lety začal na zahradě u domu stavět svou „vlastní“ železnici, tedy modelovou trať. „Bylo to časově hodně náročné, jsou za tím tisíce hodin práce ve volném čase, protože všichni máme své zaměstnání. Začali jsme s menší tratí, kterou jsme postavili čtyři až pět let, pak přišel na řadu ‚pětipalec‘,“ zavzpomínal.

Po větší železnici táhnou vláčky střídavě tři lokomotivy – jedna akumulátorová a dvě parní, ještě jednu parní mají „v depu“, do provozu ale nezasahuje. „Jednou do měsíce

pořádáme i parní víkendy, do lokomotiv přikládáme opravdu černé uhlí. Je o ně velký zájem, pára hodně přitahuje,“ dodal. Vláčky, které se prohánějí po modelové železnici, obměňují každý víkend – k dispozici mají zhruba 50 lokomotiv. Zatím je Jiří Dalecký „parkuje“ doma, kde pro ně vyčlenil jednu místnost, v budoucnu pro ně chce na zahradě postavit samostatné zázemí.

Vlak do stanice Nebe

Zahradní železnice má trať o celkové délce kolem 320 metrů, z toho „pětipalcovka“ měří 152 metrů. Najdete na ní zastávky zvané Jirkov, Podhradí a Skalka, modelové vláčky mají navíc ještě zastávky Rybník, Hrad a brzy k nim přibude Nebe. Tak se bude jmenovat konečná stanice zubačky, kterou tu v současnosti budují. „Chtěl jsem ji tady mít od začátku, ale pořád se to odkládalo. Ozubnice povede z hlavní stanice a vystoupá do cílové stanice Nebe, která bude v úrovni 1–1,1 metru nad zemí. Letos chceme dodělat trať s přemostěním, na začátku příštího roku plánujeme vybudovat na pilířích ostrov se stanicí, a pak zubačku spustíme,“ uvedl Jiří Dalecký.

Většina staveb kolem trati i lokomotivní park je z kupovaných zahraničních stavebnic a má své reálné předlohy. „Z 90 procent se jedná o německé a švýcarské dráhy, které jsou úzkorozchodné, českých takových moc není. Líbí se mi, jak splývají s krajinou, proto Švýcarsko a hlavně Alpy, kde jsou tyto železnice nejvíc vidět,“ zdůvodnil Jiří Dalecký.

Na rozdíl od menších modelů je celá pětipalcovka – akumulátorové lokomotivy, vozy, výhybky... – dílem Jiřího Daleckého a jeho kamarádů. „Jsou v měřítku 1:6, většinou se inspiroji skutečností, ale nevyrábím to přesně podle skutečné předlohy. U parních lokomotiv jsme vycházeli z malých cukrovarnických mašinek, které dojezdily v 60. letech minulého století. Inspiraci pro akumulátorové lokomotivy jsem hledal u rakouských drah. Stavba jednoho modelu trvá podle chuti a nálady většinou 2 roky. Parní lokomotivy stavěl hlavně kamarád, já pak dodělal detaily. Jsou to jedinečné, raritní kusy,“ poznamenal.

Vlastníkem zahradní dráhy je Soukromá železnice Dalecký, jejím provozovatelem je Spolek Železnice Dalecký (SZD). „Z výnosu spolkové činnosti financujeme provoz, opravy a obnovy vozového parku, modely kupuji podle finančních možností z vlastních zdrojů,“ dodal Jiří Dalecký. Členy spolku jsou kromě něj a jeho otce Dan Bláha a Zdeněk Fulín. „Kamarádíme se od nějakých 18 let, jezdíme na železniční výlety – jsou do toho stejní blázni jako já, fandí mě a pomáhají,“ řekl. Těší ho, že se k nim už přidávají mladší fandové železnice, takže se o budoucnost spolku nebojí. Podporu má i v rodině – manželce Lindě a dětech Lucii a Filipovi –, jejichž jména nesou lokomotivy, které vozí návštěvníky po pětipalcovce, a kteří pomáhají s víkendovým provozem zahradní železnice.

Zahradní železnice je v provozu o vybraných víkendech od dubna do října, termíny jsou na webu. Rezervace je nutná.

Více informací na
www.svet-zeleznice.cz

jt

Alamode – unikátní výstava na zámku Konopiště je otevřena do 28. listopadu

Co si oblékali vznešení kavalíři a dámy v době Marie Terezie, co oděv prozradil o je-

jich společenském postavení, jaká pravidla při tom dodržovali... To vše a mnoho dalšího prozradí jedinečná výstava Alamode aneb Šaty dělají člověka, která je až do 28. listopadu ke zhlédnutí na Jižní terase zámku Konopiště. Poučnou a zábavnou formou návštěvníky seznamuje s kulturními zvyklostmi spojenými s životem elitních mužů a žen i ideály tehdejší doby.

Výstava seznamuje příchozí s ideálem krásy tehdejší epochy a poodhaluje rafinovanou eleganci a jemnou smyslnost tehdejší módy. Vystavené kostýmy doplňují originální, ručně vyrobené masky, používané pro různé

společenské slavnosti. Expozici je možné navštívit v říjnu a listopadu v sobotu a neděli od 10.00 do 16.00 hodin. Až do konce listopadu zde pořádají také speciální večerní prohlídky za svitu svíček – nutná je předchozí rezervace. Vstupenky lze objednat na tel.: +420 604 115 577 nebo e-mailem: info@wussin.cz.

Prohlídky expozice jsou komentovány. Průvodní komentář je vždy přizpůsoben věku posluchačů. Vhodné pro jednotlivce a skupiny všech věkových kategorií.

jt

Královská zakázka a unikát mezi městskými pečeti doby Karla IV.

V době středověkého rozmachu těžby zlata se hornická osada Jílové stala centrem dění. Proto roku 1350 povýšil Karel IV. obec na královské zlatohorní město. S tímto významným aktem souviselo i zhotovení městského pečetidla, známého jako typář. Pečetidlo města Jílového je jedním z mála dochovaných předmětů z období 14. století. Je zhotoveno ze stříbra a má průměr 62 mm. Na přední straně je vyobrazen dvouocasý český královský lev s iniciálou „K“ na hrudi, což odkazuje na Karla IV. Po obvodu pečetidla je latinský nápis „SIGILLUM CIVITATIS IN EYLAW“, což znamená „Pečeť města Jílového“.

Jílovské pečetidlo je zajímavé nejen svým historickým významem, ale je také vzácným dokladem uměleckého řemesla své doby. RNDr. Petr Morávek jako první poukázal na podobnost typáře s pečetidlem Karlovy univerzity v Praze. Na základě těchto analogií následně historici potvrdili, že jílovské pečetidlo bylo vyrobeno ve stejné dílně nebo dokonce stejným rytcem. Právě tato podobnost naznačuje význam a prestiž, kterou mělo město Jílové pro celé České království.

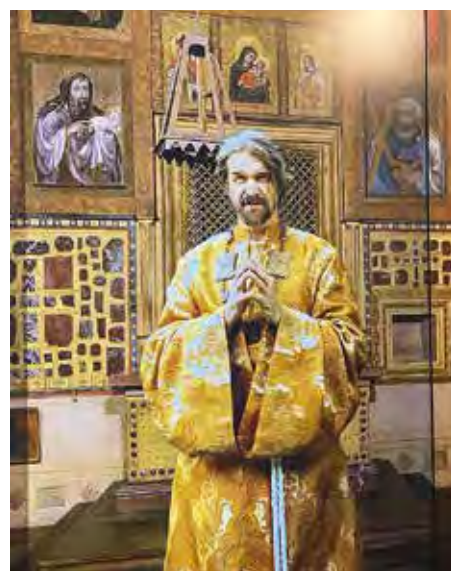
Dnes je originál pečetidla uložený v Oblastním archivu v Dobřichovicích a připomíná nám význam Jílového v době středověku a jeho spojení s mocí a kulturou Karla IV. **Repliku typáře je možné si prohlédnout v nové expozici Cesta ZLATA, kterou v září**

otevřelo Regionální muzeum v Jílovém u Prahy. Nachází se v domě Mince, kde kdysi sídlil královský horní úřad. Vždyť jílovský zlatonosný revír patřil v 1. polovině 14. století k nejslavnějším a k nejvýznamnějším oblastem historické těžby zlata nejen u nás, ale i ve střední Evropě.

Cesta ZLATA v jílovském muzeu

Nová expozice ukazuje zlato u nás i ve světě z mnoha různých úhlů. Už při vstupu se

návštěvník „setká“ s postavou magistra Edwarda Kellyho, který je spojen nejen s těžbou zlata, ale i s historií domu Mince, který na konci 16. století vlastnil spolu s dalšími zdejšími domy, pivovarem a mlýnem. Trasa pak prochází simulovanou štolou, v níž jsou vsazeny do „skalních útvarů“ scénicky osvětlené vitríny v různých úhlech, které tvoří zákoutí, „temné“ uličky, chodby a ložiska se „zlatou žílou“. V další místnosti jsou dobové těžební stroje, které je možno rozřít pomocí rozšířené reality.

Návštěvník pak vstoupí do hlavní reprezentativní místnosti „Zlato pro korunu“, věnované těžbě zlata za Lucemburků a vazbě místního zlata na korunovační klenoty. Základním scénickým prvkem je zde zlatý interiér Kaple sv. kříže z hradu Karlštejna, kde jsou k vidění mimo jiné mince spojené z českými panovníky, replika jílovského pečetidla, rozsáhlá sbírka minerálů, vzorky jílovského zlata i virtuální 3D model Svatováclavské koruny. Poslední částí expozice je „Klenotnice“, která ukazuje různorodé a mnohostranné uplatnění zlatého kovu v našem životě – od šperků až po elektroniku.

Šárka Juřinová

Benešovská nemocnice ukončila poslední fázi stavby

Jeden z největších projektů v novodobé historii Nemocnice Rudolfa a Stefanie a.s., nemocnice Středočeského kraje se přiblížil ke svému konci. V září se zdárnou kolaudací uzavřela poslední stavební etapa tohoto velkého projektu. Do nových prostor se postupně nastěhovaly přístroje, počítačová technika a vybavení tak, že se personál oddělení ORL, Spánkové laboratoře a multioborové jednotky intenzivní péče pro chirurgické obory může od října věnovat své práci v nových prostorách.

„Všichni si významně polepšili. Spánková laboratoř je vybavena nejlepší možnou technologií od firmy Saegelling. Prostory laboratoře plně odpovídají požadavkům oboru a poskytují dokonalé pracovní prostředí pro specialisty v oboru spánkové medicíny. ORL, chirurgie hlavy a krku si polepšily tím, že mají mít na jednom patře jak lůžkové oddělení, tak všechny specializované ambulance,“ uvedl předseda představenstva MUDr. Roman Mrva. Všechny vyšetřovny, sesterny, ambulance, lůžka jsou stejně jako původní oddělení, která prošla rekonstrukcí, vybaveny novou moderní technologií a nábytkem podle požadavků zdravotníků.

Úplnou novinkou v managementu péče o pacienty, kteří podstoupili operační zákrok a vyžadují po této operaci intenzivní péči, je možnost se o ně starat v nových prostorách MOJIP (multioborová jednotka intenzivní péče). „Primářem MOJIP bude lékař anesteziolog, který bude nastavovat intenzivní péči o všechny pacienty na MOJIPech (interním i chirurgickém). Operatér se v době pobytu pacienta na MOJIP bude věnovat kontrole a péči o operační ránu. Tento standardizovaný systém intenzivní péče vidíme jako vysoce efektivní s mnoha benefity,“ doplnil MUDr. Roman Mrva.

Realizace stavby začala v únoru 2022. Náklady na celý projekt včetně vybavení jsou 652 milionů korun. Projekt se provádí v režimu DESIGN & BUILD. Jedná se o jednu z největších investičních akcí majoritního

vlastníka nemocnice Středočeského kraje v oblasti zdravotnictví za poslední roky. Je financována z úvěru Evropské investiční banky.

Rozdělena byla do tří fází. První etapa se slavnostně otevřela začátkem února 2024 a zahrnovala pracoviště magnetické rezonance, urgentní příjem, ambulantní a lůžkovou ortopedii, urologii a sonografii v nové přístavbě chirurgického pavilonu. Zároveň se zprovoznil i nadzemní koridor spojující chirurgický a interní pavilon.

V polovině května 2024 se pak ukončila druhá etapa. Slavnostní zastávkou byla přístavba chirurgického pavilonu, kde se otevřelo patro pro lůžkové oddělení chirurgie. Chi-

urgické oddělení je nyní v nových a moderních prostorách a celé oddělení se soustředilo na jedno patro.

Představen byl také zcela nový centrální vstupní pavilon, který je budovou, v níž se neposkytuje žádná zdravotnická péče, ale jde spíše o vzdělávací centrum. Fungovat začal 16. září 2024. V této architektonicky zajímavé budově uprostřed parku pod novým nadzemním koridorem je dominantní velká recepce, kde přichází mohou získat informace o tom, kde se nachází ambulance či oddělení, které hledají, nebo mu pracovníce poradí s konkrétním zdravotníkem.

K dispozici jsou automaty s občerstvením, a tak tady mohou trávit čas pacienti, kteří čekají po propuštění z nemocnice na transport – buď na svého příbuzného, nebo převozovou sanitku. Výhodou je, že pod pavilonem vznikla parkovací stání, díky tomu vozidla parkují přímo u pavilonu a neblokují hlavní komunikaci jako doposud. Recepce je otevřena od 7.00 do 15.30 hodin.

V patře vznikla zasedací místnost pro školení a vzdělávací akce. Jde o multiroom s obrazovkami, který mohou využít i lékaři, protože nabídne možnost připojit se zde k videosystému na operačním sále a sledovat online tým operatérů. Mohou se zde sledovat i výsledky všech zobrazovacích metod a prezentovat magnetické rezonance a CT vyšetření.

Pod střechou centrálního vstupního pavilonu funguje dva dny v týdnu a jindy po domluvě lékařská knihovna s počítači a připojením do odborných knihoven. Přestěhování sem byly jen nejnovější publikace. Starší knihy a časopisy zůstávají ve staré knihovně. Lékařská knihovna totiž čítá dohromady kolem 7 400 knih ze všech oborů – anatomie, ortopedie, chirurgie, dětského lékařství a další. Některé publikace mají zdravotníci půjčené na odděleních i dlouhodoběji. Většinou služby knihovny využívají zdravotní sestry či lékaři ke studiu. Z knihovny lze vyjít na pochozí střechu, kde bude terasa, která nabídne posezení s výhledem do parku.

Markéta Zikmundová

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 30. 9. 2024

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Ondračková	Týnec nad Sázavou, K Náklí 94, 257 41	Adriana Ondračková	služby
Ing. Lucie Onderčaninová	Týnec nad Sázavou, Na Hlínkách 597, 257 41	Ing. Lucie Onderčaninová	služby
Ing. arch. Iveta Jirásková	Křepece 24, Sedlčany, 264 01	Ing. arch. Iveta Jirásková	služby
Nestátní neziskové organizace			
Cesta integrace, o.p.s.	Říčany, Masarykovo náměstí 6/17, 251 01	Mgr. Alena Radová	sociální oblast
Českomoravská myslivecká jednota, z.s., - Okresní myslivecký spolek Benešov	Benešov, Erbenova 134, 256 01	Ing. Jan Slabý	environmentální oblast
Historický klub z.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Václav Pošmurný	historie, kultura a památky
Klub radosti na Závisti, z.s.	Třebosín 227, Krňany, 257 44	Míra Fišerová	ochrana přírody
Mateřské centrum Hvězdička, z.s.	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulišek, z.s.	Semovice 6, Bystřice, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Hrachov 13, Svatý Jan, 262 56	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
RUAH o.p.s.	Benešov, Křížkova 2158, 256 01	Ing. Elena Stříhanková, Ph.D.	sociální oblast
Rytmus Střední Čechy, o.p.s.	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavla Fleischhansová	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	PhDr. Libuše Váňová	církev
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice z. s.	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Daniel Štěpánek	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT, z.s.	Tloskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
Spolek Karel IV.	Praha 1, Lázeňská 2, 118 00	Ing. Alois Maceška	kultura a památky
Spolek Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Mgr. Daniela Pečenková	děti, ženy, rodina, vzdělávání
SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Nádražní 25, 257 22	Ing. Miroslav Tvarůžka	kultura a památky
TSK SALTA Benešov z.s.	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK, z.s.	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jišová	děti a mládež, vzdělávání
Zornice Maršovice z.s.	Řehovice 22, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačiková	kultura a památky
Život v Hradci a okolí - spolek	Hradec 1, Stříbrná Skalice, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Altum HR, s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Bc. Lenka Řihová	cestovní ruch
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
Hotel Všetice s.r.o.	Praha 1, Revoluční 1081/4, 110 00	Karolína Mikšíková	cestovní ruch, zemědělství
Ing. Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Ing. Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
Mgr. Jana Perníčková	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Mgr. Jana Perníčková	cestovní ruch, zemědělství
Mgr. Matěj Stránský	Praha 1, Haštalská 758/23, 110 00	Mgr. Matěj Stránský	kultura a památky
Pivovar Ferdinand, s.r.o.	Táborská 306, Benešov, 256 01	Ladislav Lojka	podnikání (nezemědělské), služby
Příběh s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
Obce a města			
Obec Čerčany	Čerčany, Václavská 36, 257 22	JUDr. Mgr. Michal Tupý	veřejná správa
Obec Hradištko	Hradištko, Ve Dvoře 1, 252 09	Lucie Hašková	veřejná správa
Obec Jankov	Jankov, Na náměstí 14, 257 03	Bc. Jitka Jonsztová	veřejná správa
Obec Kamenný Přívoz	Kamenný Přívoz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Kozmice	Kozmice 12, Benešov, 256 01	Helena Matoušková	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Monika Pechačová	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	Tomáš Kraucher	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Mgr. Jakub Hostek	veřejná správa
Město Bystřice	Bystřice, Dr. E. Beneše 25, 257 51	Kateřina Adamová	veřejná správa
Město Jílové u Prahy	Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Pavel Pešek	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Ing. Michal Hašek	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Mgr. Vladimír Dvořák	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Bc. Věra Velková	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Nový Hradec Králové, Přemyslova 1106/19, 501 68	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov, Husova 470	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání

Spolufinancováno
Evropskou unií

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Zpravidaj Posázaví > Číslo 3 – Ročník 2024 < Za informace uvedené v článku jsou odpovědní jejich autoři. Fotografie jsou z archivu Posázaví o.p.s. a od dopisovatelů. Šéfredaktorka PhDr. Jaroslava Tůmová (jt), tel.: 602 216 637. **Posázaví o.p.s.** • kancelář Masarykovo náměstí 1, 256 01 Benešov. Své dotazy, připomínky a příspěvky můžete zasílat na e-mail: tumova@posazavi.com. **MK ČR E 15860**